

číslo

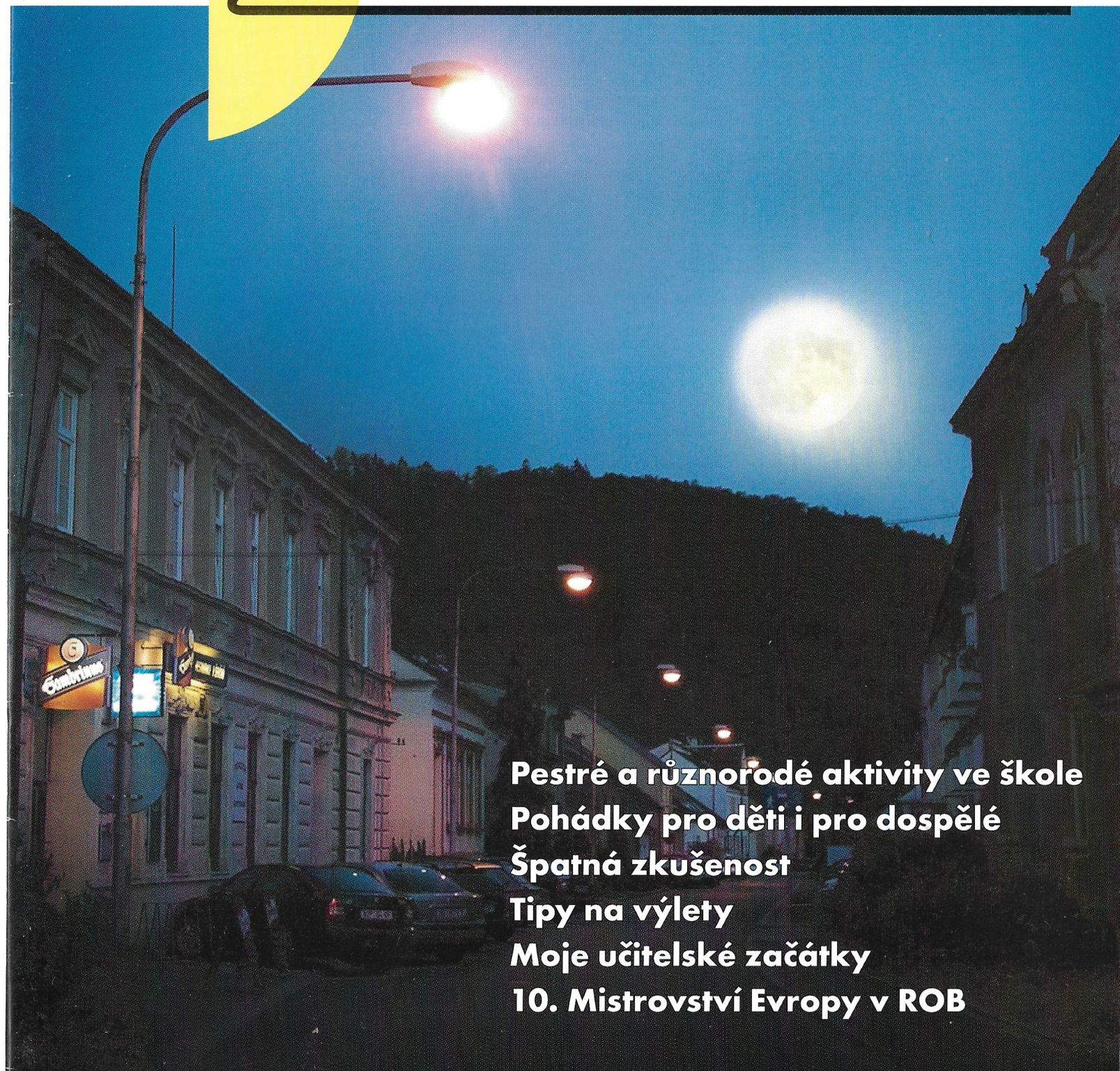
2

2009
červen

Bílovický zpravodaj

cena **12 Kč**

Bílovický zpravodaj vydává zastupitelstvo obce Bílovice nad Svitavou

**Pestré a různorodé aktivity ve škole
Pohádky pro děti i pro dospělé
Špatná zkušenost
Tipy na výlety
Moje učitelské začátky
10. Mistrovství Evropy v ROB**

Slovo člena rady

V zářijovém čísle Bílovického zpravodaje z minulého roku jsem se zmiňoval o některých akcích, které připravujeme a na které se podařilo získat příslib financování. Jednalo se např. o cyklostezku z Bílovic do Obřan, která je dnes již prakticky hotová. Zbývají doplnit pouze některé bezpečnostní prvky, např. svodidla, vodorovné značení, atd. a také se dočkáme i laviček. Myslím si, že i za tak velmi krátkou dobu po jakou je v provozu se stala oblíbenou součástí Bílovic nejen pro cyklisty a bruslaře, ale i pro pěší.

Nadějně vypadá i realizace silničního průtahu obcí. Jedná se o položení nového asfaltového povrchu, vybudování závliv u autobusových zastávek Na Nivách, u hřbitova a na návsi spolu s přechody pro chodce, se středovým ostrůvkem a dopravní řešení v okolí benzínové pumpy. Díky nárůstu počtu obyvatel a s tím přímo souvisejícím zvyšováním intenzity automobilové dopravy, nedodržením povolené rychlosti a občas i bezohlednému chování některých řidičů, kteří zde předjíždějí, se situace v těchto místech neustále zhoršuje a je nutno ji řešit. Jedná se o problém dlouhodobý a vedení obce se již dříve problematikou dopravní situace v těchto místech zabývalo, mimo jiné také z důvodu vysoké rychlosti projíždějících vozidel. Jak mi sdělil bývalý starosta pan Kleveta, nechali si již v minulosti zpracovat dopravní řešení této lokality od odborné dopravní projekční kanceláře. Bylo navrženo vybudovat kruhový objezd, který z důvodu vysoké finanční náročnosti nebyl realizován. Další variantou bylo zde dopravu usměrnit a zpomalit pomocí šikan.

Dnes se nám nabízí možnost realizovat nejen tento úsek, ale i celý průtah obcí. a to vše z financí EU, státu a kraje.

V souvislosti s přípravou projektové dokumentace byla vypracována studie dopravní situace v Bílovicích, ze které vyplývají pro obec dvě velmi riziková místa co se týká bezpečnosti:

1.úsek mezi benzínovou pumpou a ulicí Vodárenskou

2.úsek nad obchodním domem.

Z tohoto vycházeli projektanti a připravili několik variant řešení. Po jejich porovnání, po konzultaci s několika nezávislými odborníky a na jejich doporučení, se vedení obce v první fázi

přiklonilo k variantě kruhového objezdu, který z předložených řešení vyšel jako řešení nejlepší jak pro bezpečnost, tak pro bezproblémové zajištění plynulosti dopravy ve všech směrech. Obec měla pouze jeden požadavek, a to maximální bezpečnost při zachování plynulosti dopravy. Zde bych zdůraznil neplést si plynulost s rychlostí.

Zatím se nacházíme v této první fázi, kdy byl zpracován projekt pro investiční záměr a rozhoduje se, kolik prostředků bude na případnou realizaci uvolněno. Od toho se bude odvíjet řešení nejen v této lokalitě, ale i celého průtahu. Teprve potom se bude zpracovávat druhá fáze, tedy vlastní prováděcí projekt již v konečné podobě. Kruhový objezd není jistě jedinou možností, ale zatím se jeví jako varianta nejvhodnější, a to zejména pro budoucnost. Ať už tedy bude výsledkem kruhový objezd, nebo jiný způsob řešení, tak vždy musíme mít na mysli bezpečnost. Všichni víme, jakou rychlostí se přes Bílovice jezdí, zejména v úseku mezi autobusovou zastávkou Na Nivách a hřbitovem. Stačí si do těchto míst jen někdy stoupnout a dívat se...

V případě investování takto vysoké finanční částky je nutné myslet na mnoho let dopředu a pokud stavba nebude realizována pořádně a s dostatečným výhledem, tak jakékoliv další úpravy v budoucnosti, ať už blízké nebo vzdálené, budou velmi nákladné pro obec. Je třeba si uvědomit, že se jedná o investici v řádech desítek milionů korun a za současné ekonomické situace, v době všeobecného šetření, kdy se ve všech oblastech škrtá a je krácen i rozpočet obce, je velká naděje peníze získat a tuto akci realizovat.

Jak již bylo řečeno v odpovědi na petici, tak v době, kdy většina petic obyvatel obcí kraje směřuje k požadavkům vybudování zpomalovacích retardérů, výsoce bezpečných okružních křižovatek a dalších opatření směrem k dopravnímu zklidnění a přizpůsobení jízdy motorových vozidel podmínkám klidného života obce, přicházejí na zainteresované orgány z naší obce signály přesně opačné typu petic, že my tady žádný kruhový objezd nechceme. Může se tak velice snadno stát, že se celá investice zastaví a půjde jinam. Jihozápadní kraj má 673 obcí a drtivá většina z nich by po takové investici sáhla, a to bez

jakýchkoliv podmínek. Pokud teď promarníme příležitost, tak tyto peníze už nikdy nebudou. To je prostý fakt.

Chápu obavy lidí, kteří bydlí v bezprostřední blízkosti této lokality a budoucí dopravní řešení se jich dotýká více než ostatních, ale příliš nerozumím protestům lidí ze vzdálenějších míst, zejména z jiných obcí. Asi se jim jen nechce zpomalit při průjezdu Bílovicemi. Nejen v tomto případě, ale i v mnoha dalších, které se týkají větší skupiny lidí, neexistuje řešení, které by se zamlouvalo všem, a proti kterému by z nějaké strany nebyly námitky nebo připomínky. Jde ale o to umět se rozumně domluvit a zvolit nejvhodnější variantu. Je velmi jednoduché všechno a všechny kritizovat, ale mnohem složitější je něco vytvořit, přijít s nějakým řešením a hlavně na to sehnat peníze. a s jiným řešením zatím nikdo nepřišel.

Další akcí, která se připravuje a o které bych se chtěl krátce zmínit, je v současné době probíhající příprava projektové dokumentace na vybudování přestupního uzlu IDS u vlakového nádraží. Toto obnáší přesun ekodvora směrem ke stavebninám, opravu autobusové zastávky, vybudování informačního systému a odstavného parkoviště spolu s opravou celé komunikace pod kaštany. Tato akce je opět závislá na dotačních zdrojích a s jejím uskutečněním významně pomůže Jihozápadní kraj.

Přeji všem příjemné léto a krásnou dovolenou.

Dušan Lázníček

Život Bílovčáků se s příjemnými venkovními teplotami přesunul do ulic a přírody. A přijíždějí cyklisté, po nové cyklostezce přijíždějí také in-line bruslaři, přicházejí výletníci. Ožilo venkovní posezení u restaurací a hospod, okolí sokolovny je za pěkného počasí doslova obsypáno sportovci, k příjemnému posezení zve zahrádka na Ostrůvku.

Vážení čtenáři,

věříme, že v tomto letním čísle Bílovického zpravodaje najdete svou oblíbenou rubriku nebo články, které Vás něčím zaujmou.

V současné době, za přispění Komise pro zpravodaj a televizní vysílání, začal v Bílovicích zdarma chodit do schránek čtyřtýdeník „Probrněnsko“, který je sice výrazně inzertními novinami, avšak jsou tu otisknuty i články týkající se dění v řadě měst a vesnic v okolí Brna (i v Brně), nově také v Bílovicích a okolních vesnicích. Tímto krokem Vám chceme přiblížit aktuální dění v obci. Přispívat může každý, adresu najdete v Probrněnsku.

Redakční rada

Co se dělo v naší bílovické škole v jarních měsících březen a duben 2009? o tom se zmiňujeme v následujících řádkách, o dalších aktivitách se můžete dozvědět z našich webových stránek na adrese: www.zsbilovice.net. Přeji Vám dobré počtení.
Mgr. Dagmar Pečenková, ředitelka školy

Pyžamový den 20. 3.2009

Asi si říkáte, proč pyžamový den a proč v pátek 20.3. No, protože 21.3. je Mezinárodní den zdravého spaní a taky proto, že jsme si to zase jednou chtěli pořádně užít. v hale školy nás ráno čekal pan školník ve slušivé noční košilce, s čepečkem na hlavě a v náručí měl plyšového medvěda. a teď rychle do tříd, převléct se do pyžama, pod paži spacího kamaráda a šup pod peřinu... Překvapením pro všechny bylo, že i naše paní učitelky přišly v pyžamkách a mooc jim to slušelo. Tento den jsme se dozvěděli, kdy vznikl Večerníček, kolik večerníčkových seriálů už v České televizi natočili, vyrobili jsme Večerníčkoví papírovou čepici, také nám paní učitelky přečetly něco z historie vzniku posteje a pyžama, čekal nás pohádkový testík, který potrápil i naše paní učitelky... no a co bylo dál? No přece Světová módní přehlídka. Pozvání přijaly světové módní metropole - Paříž, Londýn, Praha, Moskva... a každé město mělo svoji patronku, a to ne ledajakou - přijela paní Blanka Matragi, Coco Chanel, Beáta Rajská... no prostě bílovická telocvična se proměnila ve světové mólo módy a vše mohlo začít. Byly oceněny ty nej nej spací

PESTRÉ a RŮZNORODÉ AKTIVITY V NAŠÍ ŠKOLE

modely z každé světové metropole a také ti nej nej mazlíčci. Rovněž proběhla soutěž o nejmenší a nejstarší knížku, jakou kdo doma našel. Po přehlídce následovalo taneční veselí, a pak jsme se opět vrátili, se sladkostí v puse, do našich doupat, a to už na nás čekala pohádka na dobrou noc „O pyšné noční košilce“... následoval rychlý budíček - další úkol, ale pozor! v morseovce. No a jelo se dál - pohádková křížovka, barevné počítání, potom jsme se pokoušeli vymyslet pohádkové postavy na všechna písmena abecedy. a nako nec? No přece pohádka...DOBROU NOC... a abych nezapomněla, díky všem dětem, p. učitelkám z I. stupně za krásně prožitě dopoledne, p. učitelí Kováčovi a Klukům ze 7. třídy za přichystané přehlídkové molo a hudbu, paní kuchařce za účast v našem pyžamovém rejdní... a druhému stupni, který nám tiše záviděl, slibuji, že příští rok Vás pozveme na světovou módní přehlídku také.

Mgr. Kateřina Kočárková

Expedice do Babylonu 3. 4. -4. 4. 2009

Náš klub debrujárů společně s žáky ZŠ Bílovice nad Svitavou se účastnil velmi podařené expedice do Babylonu. Čekal nás nejen hlavní cíl - IQpark, ale i další atrakce - Labyrint, Aquapark, Lunapark a horká NOVINKA - 4D kino (ovšem pro ty z Vás, co znáte Futuroscope, je to jen slabý odvar!!!). Přesto se to žákům velice líbilo, aquapark jsme měli celý pro sebe, „nebyla tam ani noha“. Využili jsme tzv. balíčku - vstupy, které jsou pro školy a kluby. Akcí jsme měli na 2 dny, pátek a sobota, je to z Brna přece jen nějaký ten kousek, ubytování vyšlo naproti v „Košick“. V sobotu ráno nám otevřeli IQpark již v 9 hodin, abychom to vše zvládli, protože odpoledne před návratem domů jsme si ještě zajeli lanovkou na

Ještěd! Bylo krásné počasí, i když na sjezdovkách ležel ještě sem tam sníh a potkali jsme i nějak zbloudilý lyžaře. Všem se líbilo, ohlas byl velký, nejen u žáků, ale i u rodičů. Zvolili jsme také dobrý termín, kdy tam ještě nebývá tolik lidí!!! Celkem nás bylo 70!!! z toho 64 žáků od 3. do 9. třídy.

Mgr. Martina Křičková

Jazykově poznávací pobyt v Anglii: HASTINGS 25. 4. - 1.5.2009

Náš výlet do Anglie začal v sobotu 25. dubna 2009 ve 14.00 odjezdem z Bílovic, kde jsme nastoupili do krásného žlutého autobusu. Než jsme dojeli do Anglie, tak jsme museli projet mnoha státy, např.

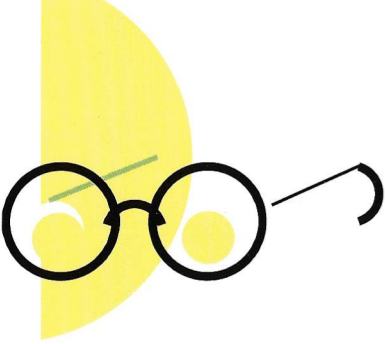
Německem nebo Francií. Cesta byla sice dlouhá, ale jelikož jsme se moc těšili, tak nám utíkala celkem rychle.

Druhý den ráno už jsme v Calais vjížděli na trajekt. Na trajektu bylo mnoho občůdků a restaurací, proto jsme hodinu a půl, kterou jsme tu strávili, neměli šanci se nudit. Vylodili jsme v Doverském přístavu, kde jsme chvíli zůstali na pláži, a pak jsme se vydali na krásný „průzkum“ DOVER CASTLE. Měl následovat výlet na HASTINGS CASTLE, ale ten byl chvíli před naším příjezdem vykraden, tak jsme šli do PAŠERÁCKÝCH JESKYNÍ, kde to bylo velmi zajímavé. Poté byl rozhod ve městečku HASTINGS, ve kterém jsme byli ubytováni, a kde jsme také chodili do školy.

Přišel ten čas napětí a všichni jsme se sešli s rodinami. Já, Anička a Eliška jsme byly ubytovány u starší hodné paní, která měla všude kočky. Třetí den dopoledne jsme byli ve škole a psali jsme docela těžké rozřazovací testy. Odpoledne jsme byli v YESTERDAY 'S WORLD a v BODIAM CASTLE.

Čtvrtý den dopoledne jsme se učili a byla to strašná legrace. Po škole jsme byli v BRIGHTONU v podmorském světě SEA LIFE CENTRE a navštívili jsme obrovské nákupní centrum.

REDAKČNÍ SLOUPEK

Každý večer jsme měli večeři v rodině, ale asi se s holkami shodneme, že nám anglická strava moc nechutná.

Pátý den, když nám skončila škola, tak jsme vyjeli snad na nejhezčí výlet, co jsme zatím viděli, teda alespoň podle mého názoru byly útesy SEVEN SISTERS tím nejhezčím.

Šestý den jsme museli vstávat o hodinu dřív, protože jsme jeli do LONDÝNA. Ze začátku jsme viděli Temži a London Eye, Big Ben, Westminster Abbey, navštívili jsme Picadilly Circus a další dvě velká náměstí, Velké Britské muzeum, a pak už jsme se chystali k odjezdu domů.

K trajektu jsme dojeli asi o půl dvanácté v noci. Už nás to vůbec nebavilo, protože jsme byli tak unavení, že jsme usínali na stole a někteří i na zemi.

Další den odpoledne kolem 18. hodiny jsme konečně dorazili domů.

Tereza Šurá, 6. třída

„Podvečer s dětmi a básníkem“ 23.4.2009

V rámci pořadu Rudolf Těsnohlídek a Vánoční strom republiky vystoupily i děti z Dětského domova Dagmar a dětský taneční folklórní soubor Bystrouška. Celá akce proběhla 23. dubna 2009 od 16.30 hod. v prostorách knihovny Barvič a Novotný na Masarykově ulici.

Autorka Hana Krafllová představila čtenářům

svou knihu „Rudolf Těsnohlídek a Vánoční strom republiky. K počátkům československé tradice 1919-1929“ představuje čtenářům jednu z mnoha tváří tohoto agilního brněnského novináře a spisovatele: jeho charitativní činnost a spolupráci s organizací Péče o mládež.

Těsnohlídek se v době po 1. světové válce, v neutěšené hospodářské situaci, stal tvůrcem tradice, která se velmi rychle rozšířila po celé zemi a kterou posléze zaštiťovala choť prezidenta republiky. Kniha zasazuje tuto aktivitu do kontextu autorova díla a do souvislosti posledních, nesnadných čtyř let jeho života. Knihu vydalo Moravské zemské muzeum.

Mgr. Bohuslava Hamáková

Čarodějná škola 30.4.2009

Tak na tento den jsme se všichni moc těšili. Každý z nás se převlékl do kostýmu buď čarodějnice, kouzelníka, hejkala... prostě na I. stupni to bylo jako v Čarodějné škole. Ani paní učitelky nezůstaly pozadu, a že jim to tentokrát obzvláště slušelo! Náš kouzelný den začal ve třídách. Pověděli jsme si něco o historii čarodějnictví, natrénovali jsme ten správný jekotavý pokřik, někteří žáci

sestavovali slova z písmen slova ČARODĚJNICE, luštili jsme začarovanou morseovku... prostě kouřilo se nám z hlaviček. No a druhou vyučovací hodinu vypukl čarodějnický rej. Naprosto senzačně nám šel ten jekotavý pozdrav, a pak už následovala přehlídka „dopravních prostředků“. Majitelé nových neometených košťat, ale i ostatní kolegyně a kolegové dostali Letecké průkazy a všichni si vysloužili sladkou odměnu. Na závěr byla minidiskoška. a pak už hurá do tříd a pokračovali jsme v plnění úkolů. Ovšem nejvíce jsme se těšili na oběd. Vývar z potkana, komáří nožičky obložené roštím a ponožkový odvar – tomu se prostě nedalo odolat. Tak zase za rok...

Mgr. Kateřina Kočárková

ROZVOJ V ÚTLUMU? (Paradox v obecní knihovně)

Obecní knihovna v Bílovicích n. Svit. o sobě dává vědět každý druhý týden v relaci kabelové televize. Už více než 10 let jsou zde zájemci seznamováni s novými knihami a s aktualitami. Protože ale všichni občané tyto pořady nesledují (nemohou sledovat), zopakujeme si nejdůležitější události za poslední roky.

V červnu 2007 byla dokončena tzv. retrokonverze fondu do digitální podoby. Všechny knihy byly podrobně z několika formálních (autor, název, nakladatel, edice, rozsah, signatura atd.) a zejména z několika věcných hledisek zpracovány. Věcná hlediska přitom zahrnují jednak systematické třídění, tedy číselné zatřídění knih podle dnes méně využívaného mezinárodního desetinného třídění (naučná literatura), jednak systémem klíčových slov. Seznam (tezaurus) těchto určujících slov-termínů čítá v naší knihovně více než tisíc pojmů. Každá kniha je určena nejméně pěti, ale někdy i několika desítkami těchto pojmů, které lze při vyhledávání knih určitého zaměření libovolně kombinovat. Hlavní skupiny klíčových slov tvoří: forma, žánr, prostředí, doba děje, hrdina, určení (náročnost, pro děti i věk), doba vzniku a národnost autora (tedy určení národní literatury), resp. jazyk originálu.

Jde o kvalitativní posun ve vyhledávání knih, které jsem provedl s maximální pečlivostí do značné hloubky, vycházející z předpokladu, že ve velkých knihovnách se statisíčovými fondy se najde požadovaných titulů více a snáz než v knihovně, jejíž knižní fond je limitován, což je právě náš případ.

Po dvou letech od skončení retrokonverze se v rozpočtu na rok 2009 našly prostředky, které umožní dokončení celého projektu. Knižní fond bude v nejbližších měsících na vlastní webové stránce knihovny zveřejněn „on-line“. Kterýkoli uživatel si tedy bude moci knihy z naší knihovny kdekoli a kdykoli vyhledat a jejich půjčení si elektronicky objednat. Jde o kvalitativní posun v knihovnické službě, vlastně teprve

vstup do 21. století, i když od jara 2001 je v knihovně samozřejmostí poskytování veřejného internetu (od r. 2006 bezplatně), jako povinnost, daná obcím zákonem.

V naší obecní knihovně je kapacita na umístění knih dána číslem cca 15 000. Zatím se pohybuje pod 14 000, takže ještě asi 5 roků můžeme nakupovat novinky dosavadním tempem. Protože byl před několika lety sklad knih v půdním prostoru zmenšen asi o 40 % ve prospěch bytu pana Libora Moučky, ubylo knihovně místo pro uložení cca 4000 knih. Pokud se tedy nenajde náhradní místo, bude nutno po vyčerpání zmíněné kapacity každoročně 250 až 300 starších a méně využívaných knih z fondu bílovické knihovny nabídnout na převod jiným knihovnám.

Jak občané Bílovic n. Svit. dobře vědí, obec se potýká s velkým zadlužením. z tohoto důvodu byla počátkem roku 2008 omezena provozní doba ze čtyř na dva dny v týdnu. Právě umístění knižního fondu na internetu do jisté míry eliminuje toto omezení provozu. Umožní využívat služeb knihovny i těm, kterým zredukovaná půjčovní doba neumožňuje fyzicky se do knihovny dostavit – mohou si knížky vybrat „na dálku“ a vyzvednout je pak může kdokoli, komu svěří svůj průkaz.

Stále však přetrvává špatný stav nemovitosti, ve které je knihovna umístěna. Situace je o to horší, že od r. 1980 byly pouze odstraňovány havárie, a na údržbě budovy, přístupové cesty aj. se kumuluje dluh, jehož výši si raději ani nedovolím odhadnout. Zastupitelstvo má však svoje pořadí priorit, s tím se musíme všichni smířit. Věřme, že se situace do několika let zlepšit natolik, aby knihovna mohla nejen opět splňovat všechny doporučené standardy EU, ale že bude taky přístup do knihovny bezbariérový a že uživatelé budou moci použít třeba WC bez sebezapření.

Miloš Kudera, knihovník

Mateřské centrum ŽIRAFA S ŽIRAFOU SE POBAVÍME I POUČÍME

Jaro v mateřském centru Žirafa proběhlo ve znamení několika akcí, které se uskutečnily převážně v rámci dlouhodobějších programů – Celé Česko čte dětem a Ekoškola.

Během programu Celé Česko čte dětem jsme si v březnu mohli popovídat se spisovatelkou Milenou Buřilovou a v dubnu si děti mohly vyrobit svou vlastní knihu básniček pod vedením výtvarnice Hany Voříškové. Každá akce tohoto programu

byla spojena také s výtvarnou dílnou, kde si děti vyrobily obrázek nebo loutku inspirovanou některou pohádkovou postavou.

V rámci programu Ekoškola se začátkem dubna uskutečnila celodenní exkurze do Litovelského Pomoraví. s průvodci jsme prošli okolí obce Mladeč, pozorovali jsme neobvyklé korýše – žábřonožky, stopy po činnosti bobrů a naučili se poznat některé chráněné rostliny. Odpoledne jsme navštívili Sluňákov – Centrum ekologických aktivit města Olomouce, kde byl pro děti připraven zajímavý program s ekologickou tematikou a pro dospělé prohlídka tohoto nízkooenergetického objektu. Vyvrcholením projektu byl „Den Země pro nejmenší“, který byl současně závěrečnou lekcí kurzu Ekoškola. Děti si zde měly možnost připomenout poznatky získané na lekcích a také si trochu pohrát a zasoutěžit, za což byly na závěr odměněny. Vzhledem k nepříznivému počasí se akce uskutečnila v prostorách MC a na přilehlé kryté terase.

V půlce května se za Myslivnou lišky Bystroušky uskutečnily oblíbené závody na odrážedlech, kolech i koloběžkách „Pozor, jedu!“. Každý závodník si odnesl diplom a sladkou odměnu, nejrychlejší jezdec a jezdkyne byly odměněny „zlatým“ pohárem.

A na co se těšit ...

V průběhu prázdnin, bude-li ze strany rodičů zájem, bude v mateřském centru každé úterý od 10:00 do 11:30 probíhat herna, kam může po zaplacení symbolického vstupného přijít kdokoli, kdo má chuť s dětmi na chvíli změnit prostředí. s prázdninami se rozloučíme a nový školní rok uvítáme, stejně jako loni, akcí „Divadélka pod kaštaný“.

Kromě pravidelných kurzů, které začnou v průběhu září a října, bychom chtěli pokračovat v započatých dlouhodobých projektech a „nepravidelných“ akcích. v rámci Celé Česko čte dětem budeme po prázdninách pokračovat v pořádání autorských čtení a besed se spisovatelem a ilustrátorem. Především jsou připravena setkání s autory z vydavatelství Doplněk – pan Pavel Bubla (Pohádky z vody a skal Moravského krasu) a paní Ivana Janišová (Tomáš a jeho rytíř Bětka, Kačeny); dále paní Dagmar Urbánková (Adam a koleno, Byl jeden dům, Fjertoch si vyšijou) a pan Pavel Čech (O čertovi, o zahradě, o mráčkovi, o klíči).

Věřme, že se podaří domluvit také pokračování Ekoškoly. Pokud se najde dost zájemců, budou nově v mateřském centru otevřeny kurzy angličtiny pro děti ve spolupráci s Jazykovou školou Astra. Program bude upřesněn začátkem září.

Děkujeme!

Provoz mateřského centra a organizace akcí by nebyla možná bez příspěví mnoha donátorů a dobrovolníků. v právě končícím školním roce nám pomohli udržet střechu nad hlavou a zorganizovat některé akce obec Bílovice nad Svitavou a Jihomoravský kraj. Finančně a materiálně nás podpořily společnosti Trusted Network Solutions, Freelancers, Procter and Gamble, pekárna APELEX, Zelenina Bandoch a Potravinářský podnik Lence. Organizace nezištně pomáhalo mnoho dobrovolníků – z nich bychom rády poděkovaly především Lence Staňkové za bezvadnou organizaci akcí Ekoškoly, Renatě Munteanu za optimistický přístup k akcím v rámci programu Celé Česko čte dětem a Pavle Hažmukové za její neotřesitelnou ochotu vždy pomoci. Děkujeme také manželům Podlipným, panu Arnoštu Huňárovi a paní Magdře Komínkové za poskytnutí prostor k některým akcím. Na letošní rok se nám podařilo získat také podporu Ministerstva práce a sociálních věcí v rámci podpory rodiny pro rok 2009. Děkujeme také mnoha dalším lidem, kteří nám na cestě za funkčním mateřským centrem pomáhají!

Monika Nilašová www.mczirafa.diadia.cz
Dagmar Jankovská e-mail: mczirafa@seznam.cz

T-Mobile opět pomáhal v Bílovicích

Je třetí dubnové ráno a v Bílovicích začíná další krásný slunečný den. Před mateřskou školkou na ulici S.K. Neumanna se schází několik dobrovolníků, zaměstnanců T-Mobile, aby již počtvrté v rámci projektu „Jeden den pro dobrý skutek“ pomohli v některé z neziskových organizací v Bílovicích.

Zatímco v předchozích letech jsme v rámci tohoto projektu pracovali pro obecní úřad, letos padla naše volba právě na mateřskou školku. „Po rekultivaci veřejných ploch na Polance a výstavbě dřevěného domečku v areálu minigolfu nás tentokrát napadlo nabídnout svoje síly pro změnu zase školce“, uvádí organizátor letošní akce Petr Marvan. Tentokrát před námi ležel

úkol na první pohled banální – úklid zahrady kolem MŠ. Vzápětí se však ukázalo, že ač nás bylo celkem šest, bude to práce téměř na celý den. Sekali a vyhrabávali jsme travní plochy, čistili a částečně vyspravili chodníčky, pískoviště jsme zbavili napadaného listí, ořezávali nebezpečně haluze na stromech a následně vše nakládali na valník. o tom, že jsme se vskutku nenučili, nás ubezpečil fakt, že multikára musela přijet celkem třikrát, aby všechno listí a nečistoty pobrała. o to, aby nám práce šla dobře od ruky, se postaral kolektiv mateřské školky v čele s paní ředitelkou Jiřinou Šubrtovou, jimž patří zvláštní poděkování za poskytnuté zázemí, výbornou svačinu a oběd.

Prostřednictvím projektu „Jeden den pro dobrý skutek“ společnost T-Mobile CZ a.s. spolupracuje s naší obcí již čtvrtým rokem. Nejen pro ty zaměstnance, kteří v Bílovicích bydlí, je to dobrá příležitost jak pomoci právě tam, kde je potřeba. Pocit z dobře vykonané práce je pak tou nejlepší odměnou a motivací do dalších ročníků úspěšné akce. Již nyní se těšíme na ten příští. Letošní poděkování patří zaměstnancům firmy T-Mobile, panu Marvanovi, Štenclovi, Kašćákovi, Hudcovi, slečně Rolincové a v neposlední řadě také dětem, jež nás z oken školky vytrvale povzbuzovaly.

Za účastníky projektu T-Mobile, Josef Fencel

VÝCHOVA K ZDRAVÉMU ŽIVOTNÍMU STYLU

Co je nového v Mateřské škole Bílovice nad Svitavou ve školním roce 2008 - 2009

Klárka Tomášková - 6 let

Naší snahou je, aby mateřská škola společně s rodinou vytvářela podmínky pro zdravé, radostné a smysluplné dětství tak, aby byly naplňovány co nejvíce individuální možnosti každého dítěte pro osobnostní rozvoj.

Obsah vzdělávání:

Vycházíme z modelového programu podpory zdraví KURIKULUM PODPORY ZDRAVÍ v MATEŘSKÉ ŠKOLE. Cílevědomě se snažíme vytvářet podmínky pro tělesnou, duševní a společenskou pohodu dětí v MŠ a vychovávat je k zdravému životnímu stylu. Školní vzdělávací program vypracováváme vždy na období dvou školních roků. Rodiče se s ním mohou blíže seznámit na nástěnce v přízemí budovy MŠ.

Plánované akce v tomto školním roce:

Pro děti:

- návštěvy divadla „Radost“ v Brně (dvakrát)
- divadelní představení hrané herci v MŠ (sedmkrát)
- divadelní představení hrané v místním kulturním domě ochotnickým spolkem „Bota“
- Mikulášská nadílka v MŠ
- vycházka s předškoláky za koničky na Panskou louku
- polodenní výlet do „Dinoparku Vyškov“
- Den dětí s názvem „Cesta do pravěku“
- jarmark v jednotlivých třídách
- návštěva předškoláků v místní základní škole
- pasování předškoláků na školáky a ukázka historického šermu

Pro rodiče:

- informativní schůzka na počátku školního roku
- beseda na téma „Školní zralost“ za účasti psycholožky
- Den otevřených dveří v období Vánoc
- edukativně – stimulační skupiny pro předškoláky
- Den matek v místním kulturním domě
- Den dětí (odpolední součtěže na školní zahradě)

Nejstarší kluci a holčičky vystupují v průběhu školního roku několikrát na vítání nových občánků do života. Jako nadstandardní aktivity v MŠ nabízíme kroužek, kde se děti seznamují s anglickým jazykem. Vede ho lektorka z jazykové školy „Astra“.

Zápis dětí do předškolního zařízení na školní rok 2009 - 2010:

Dne 17. a 18. 2. 2009 probíhaly u nás Dny otevřených dveří. Noví rodiče s malými dětmi si mohli prohlédnout třídy a vyzvednout si potřebné formuláře k přijetí. Vyplněné žádosti k přijetí dítěte od 1. 9. 2009 jsme vybírali 17. a 18. 3. 2009. Celkem jsme dostali 76 přihlášek. V současnosti je naše školička pětitřídní, má kapacitu 120 dětí, z toho je celkem 43 předškolních, z nichž některé, jako každoročně, budou mít odklad školní docházky o 1 rok. Protože se sešlo více žádostí o umístění v MŠ než můžeme nabídnout, postupovali jsme při rozhodování o přijetí podle kritérií pro přijímání dětí na příští školní rok.(2009 - 2010).

Pořadník byl v lednu odsouhlasen radou obce a vyvěšen na úřední tabuli u obecního úřadu. A jaký byl výsledek? v březnu jsme vydali třicet čtyři rozhodnutí o přijetí dítěte do MŠ od 1.9.2009 a čtyřicet dva rozhodnutí o nepřijetí dítěte. Mrzí nás, že nemůžeme přijmout všechny děti, které byly u zápisu. Společně s vedením obce jsme jednali s Krajskou hygienickou stanicí o podmínkách další přístavby MŠ a v současné době se pracuje na projektové přípravě.

Co se nám daří:

Máme radost, že se nám podařilo v září minulého roku vybudovat na školní zahradě dětské lanové centrum. v současnosti probíhá příprava na nové oplocení za pomoci vedení obce, za což velmi děkujeme. Velice si vážíme rodičů dětí, kteří nám pomáhají s opravami hraček, údržbou školní zahrady, nosí různé výtvarné pomůcky pro děti, podílejí se finančně na nákupu nových hraček a učebních potřeb.

Do budoucna máme v plánu vylepšit prostředí ve třídách. Chceme postupně nakoupit nový dětský nábytek do všech pěti tříd. Ten současný již dosluhuje, protože slouží již od roku 1975, kdy byl ve školce zahájen provoz. Velmi uvítáme, pokud nám s tímto úkolem finančně pomohou noví sponzoři.

Pobyt dětí v předškolním zařízení by měl být pohodou. Snahou pedagogických i provozních zaměstnanců je, aby se stala místem příjemných zážitků, nových poznatků, her a kamarádství – mateřskou školou, do které se děti těší, osvojují si zdravé životní návyky a naučí se v ní základům všeho, co budou potřebovat pro život.

Za Mateřskou školu v Bílovicích nad Svitavou - Jiřina Šubrtová.

Věruška Staňková - 5 let

KAM VYRAZIT S DĚTMI V BÍLOVICÍCH?

O dětských hřištích s dr. Mirkou Valehrachovou

Bílovice nad Svitavou se za posledních deset let významným způsobem rozrostly. Výstavba však s sebou přinesla nejen nová místa k bydlení, nýbrž i nutnost mít

vhodná místa k pobytu venku s těmi nejmenšími, kteří se do Bílovic přistěhovali či se zde již narodili. Jaké mají děti v Bílovicích vyžití? Širokou škálu organizovaných aktivit nabízí mateřské centrum Žirafa – kroužky, vycházky, výlety, divadelní představení, výtvarné dílničky – to vše láká rodiče k účasti a pomáhá smysluplně trávit volný čas. Dalšími možnostmi jsou aktivity Sokola (fotbal, atletika, florbal, tenis ...), další sportovní aktivity (radioorientační běh) a programy základní školy, jež se orientují na starší děti a mládež. Jak je tomu s volným pohybem dětí, který je nezbytnou součástí života v jakékoli komunitě? Jak se mohou děti realizovat v Bílovicích venku a kam si mohou jít hrát? Na toto téma jsme se pobavili s dr. Mirkou Valehrachovou:

Na jaká hřiště si v současné době mohou děti v Bílovicích chodit hrát?

Když bychom situaci měli shrnout, tak děti mají k dispozici dvě hřiště pro menší děti a jedno hřiště pro míčové hry na Polance, jedno hřiště v Trávníkách. Pak jsou zde prostory Sokola, fotbalové hřiště a hřiště s umělým povrchem u sokolovny, avšak zde lze volně pobývat pouze po předchozí domluvě se zástupci Sokola. a slyšela jsem rovněž, že si také rodiče na Nivách vytvořili venku u nových bytovek svůj herní koutek.

Vnímáte tuto nabídku venkovního vyžití na hřištích jako dostačující?

Zejména pro rodiče s dětmi (asi do 10 let) je důležité, aby hřiště byla v dosahu jejich domovů. Bohužel Bílovice mají náročný terén a navíc jimi vede velmi frekventovaná komunikace. Proto např. není schůdné, aby rodiče z centra Bílovic posílali děti na hřiště na Polanku nebo do Trávníků. Jako nejví kritickou proto vidím situaci v centru Bílovic, neboť zde není žádný veřejný venkovní prostor uzpůsobený jen dětem.

Bílovice leží v malebném přírodním prostředí, plném okolních lesů a toto jsou často zdůrazňované přednosti zdejšího bydlení. Vidíte to také tak?

Tuto výhodu plně ocení dospělí obyvatelé, ale nedovedu si představit, že bych dítě mladší 10 let mohla poslat hrát si do lesa, kudy projíždí – často i velmi rychle – řada cyklistů a kde se pohybuje množství cizích turistů. Vyjma Polanky jsou lesy přece jen dále od obytné zóny a nepředstavují bez-

pečné a snadno dostupné útočiště. Jakkoliv je přírodní zeleň krásná a inspirující, není sama o sobě pro děti dostatečně atraktivní.

Proslychá se po Bílovicích, že se v současné době chystají úpravy dětských hřišť v Bílovicích?

S těmito změnami jsem dobře obeznámena, protože se na nich aktivně podílelo občanské sdružení Žirafa, jehož jsem aktivní členkou. Bude se jednat o úpravy dvou hřišť na Polance a hřiště v Trávníkách.

Jak vznikla potřeba s hřišti něco měnit?

Potřeba přirozeně vyplynula z počtu dětí, které v současné době tato hřiště využívají. Počet a zejména stav herních prvků však zdaleka nebyl pro takové množství dětí, které v Bílovicích hřiště navštěvují, dostačující. Souvisí to samozřejmě s počtem mladých rodin s dětmi, které se do Bílovic za posledních několik let nastěhovaly. Veřejných prostor, kde si děti mohou bezpečně hrát, je v Bílovicích minimum. Problematika hřišť se začala řešit z podnětu rodičů, kteří byli ochotni se sami podílet na úpravách stávajících hřišť, eventuálně na vzniku hřišť nových. Cíleným tlakem rodičů na zastupitele obce se podařilo dosáhnout toho, že se začali dětským hřištím věnovat.

Jak se podle Vašeho názoru staví obec k péči o dětská hřiště?

Obec zde reagovala na podněty občanů, v tomto případě zejména rodičů. Mnozí rodiče jsou členy občanského sdružení Žirafa, které se v poslední době stalo partnerem obce ohledně dětských hřišť. Avšak toto sdružení je pouze prostředníkem jednání – samotná iniciativa byla v této věci dílem jednotlivců, kterým nebyl stav hřišť lhostejný. Například nyní probíhající úpravy hřišť jsou spolufinancovány největším dílem z dotace Jihomoravského kraje, dále darů jednotlivých firem a částečně i z finančních prostředků obce. Ovšem ziskat finance z Jihomoravského kraje není jednoduchou záležitostí a v tomto případě sehrálo stěžejní úlohu mateřské centrum Žirafa: jeho členky sledovaly výzvy kraje k podání žádostí o dotace a připravily potřebnou dokumentaci. Obec tuto snahu ocenila a o dotaci zažádala. Touto cestou se podařilo získat na dětská hřiště 150 000,- Kč.

Získání této finanční částky je pro rodiče nejspíš velmi dobrou zprávou, avšak co je třeba udělat dál, aby se projekt úspěšně realizoval?

Na jaře proběhlo jednání občanského sdružení Žirafa s paní Idou Kárnou z bílovického obecního úřadu. Byl sjednán harmonogram prací. Zástupkyně Žirafy nejprve zjišťovaly, o jaké herní prvky by měli rodiče pro své děti zájem, a vytipovaly spolehlivé dodavatele mezi firmami. Jednání s dodavatelem potom vedla paní Kárná.

Jsou do realizace projektu dále nějakým způsobem zapojeni rodiče?

Možná již obyvatelé Bílovic postřehli, že se v průběhu roku koná několik brigád. Rodiče např. natírají lavičky, opravují a natírají průlezky, vyměňují písek, uklízejí odpadky, vyhrabávají listí atd. Je skvělé, že rodiče ochotně přicházejí pomoci, bez jejich přičinění se neobejde ani realizace zmiňovaného projektu. Bude nutné na všech hřištích připravit výkopy pro dopadové plochy herních prvků, na což v projektu již nezbyly finance. Zde se bez pomoci dobrovolníků určitě neobejdeme.

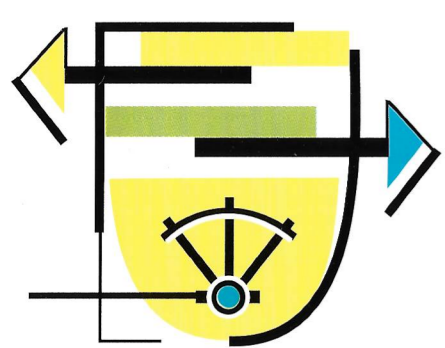
Zdá se, že se dětem v Bílovicích blýská na lepší časy.

Alespoň na dětských hřištích snad i ano, ovšem pro děti nad 10 let, tzv. náctileté, je situace stále velmi neuspokojivá. Nesmíme se potom divit, že tato mládež vyhledává formy zábavy, které ostatní obyvatelé ruší. I na samotných dětských hřištích zůstává spousta problémů k dořešení – např. chybí viditelně vyvěšené provozní řády, odpadkové koše a další. Na horním hřišti na Polance stále není vyřešeno oddělování části herní plochy – po vydatném dešti zde stojí voda i několik dní, tím trpí zatravněná plocha, která nemůže být plně využita a znesnadňuje dětem přirozený pohyb. Ale současně bych chtěla podotknout, že je nutné věci dotahovat do konce, nejen o nich mluvit. Zde se bez konkrétního zapojení jednotlivce nelze obejít. Vzájemná tolerance obyvatel Bílovic by zajistila rovněž přispěla k lepší kvalitě bydlení a k celkové pohodě.

Děkujeme Vám za rozhovor a přejeme hodně zdaru při realizaci projektu!

Ptala se Zuzka Urválková

OBCENÍ ZPRÁVY

Informace z jednání Zastupitelstva obce Bílovice nad Svitavou, konaného dne 26.03.2009

Jednání ZO zahájil starosta obce v 18,00 hod., přítomno bylo 11 členů ZO (později se dostavil další jeden člen).

Program zasedání byl schválen všemi přítomnými členy.

- Do komise návrhové byli schváleni Ing. Dušan Lázníček, Doc. Dušan Lužný
- Ověřovateli zápisu byli schváleni Lenka Koudelková a Otakar Bednařík
- Zápisem z jednání byla pověřena Magda Mezuláníková, pracovnice obecního úřadu.

K jednotlivým projednávaným bodům bylo schváleno následující usnesení:

1. ZO bere na vědomí zprávu o plnění úkolů a usnesení z minulého zasedání ZO, kterou přednesl starosta. Zpráva je příl. č. 3 zápisu.
2. ZO bere na vědomí a schvaluje zprávu o činnosti RO přednesenou místostarostou obce. Zpráva je příl. č. 4 zápisu.
3. ZO schvaluje schodkový rozpočet na rok 2009 dle přílohy, který je kryt přijatými půjčkami. Zpráva je příl. č. 5 zápisu.
4. ZO schvaluje zřízení bezdrátového rozhlasu v lokalitě Mezi Cestami a pověřuje radu obce, aby vybrala nejvýhodnější nabídku jako dodavatele.
5. ZO schvaluje provedené inventury majetku včetně inventur účtu a jejich narovnání dle skutečného stavu za rok 2008. Zpráva je příl. č. 6 zápisu.
6. ZO schvaluje Smlouva o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ve prospěch společnosti E.ON pro stavbu „SB- 4108-243, Bílovice n.S., Hradisko, příp. NN. Verner“. Smlouva je příl. č. 8 zápisu.
7. ZO schvaluje Smlouva o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ve prospěch společnosti E.ON pro stavbu „Bílovice n.S., Obřanská DSNN, Tóth. Smlouva je příl. č. 10 zápisu.
8. ZO schvaluje Smlouva o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ve prospěch společnosti E.ON pro stavbu „Bílovice n.S., Obřanská, smyčka NN, Hájek“. Smlouva je příl. č. 12 zápisu.
9. ZO schvaluje Smlouva o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu ve prospěch společnosti E.ON pro stavbu „Bílovice n.S., Hradisko, příp. NN, Lata“; Smlouva je příl. č. 13 zápisu.

10. ZO souhlasí, aby rada obce Bílovice nad Svitavou schvalovala zřízení a rušení věcných břemen.

11. ZO schvaluje zřízení věcného břemene na pozemcích povinného p. č. 401/1 a p. č. 403/2 ve prospěch oprávněné Obce Bílovice nad Svitavou. Dále schvaluje dodržení smluvních podmínek dle smlouvy o budoucí smlouvě o věcném břemenu jako právu věcném. Náklady na vyhotovení smlouvy včetně vyhotovení GP hradí oprávněná obec.

12. ZO schvaluje zrušení věcného břemene na pozemku povinného p. č. 83/1 ve prospěch oprávněné Obce Bílovice nad Svitavou. Náklady na vyhotovení smlouvy hradí oprávněná obec.

13. ZO schvaluje zřízení věcného břemene na pozemku 1206/1 ve prospěch p. č. 1219/2 a st. p. 559, Havlíčkova ulice, k. ú. i obec Bílovice nad Svitavou.

14. Pan místostarosta seznámil ZO s podmínkami při dalším setrvání obce v MAS Moravský kras. Jedná se o navýšení ročního příspěvku na 6.000,- Kč. Dr. Součková navrhuje odložení projednání na další zasedání ZO. Návrh nebyl přijat.

15. Žádost o udělení dotace na Czech Point a) Zastupitelstvo schvaluje Podmínky Rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Integrovaného operačního programu, prioritní osa 2, oblast intervence 2.1 v rámci výzvy č. 02 „eGovernment v obcích – Czech POINT“ a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.

b) Obec Bílovice nad Svitavou neuplatňuje interní předpis upravující řízení do 2 mil. Kč (zakázky malého rozsahu) a provedla průzkum trhu za účelem pořízení majetku co nejchopárnějším způsobem.

16. Diskuse občanů

V diskusi vystoupila ředitelka Mateřské školy v Bílovicích nad Svitavou paní Jiřina Šubrtová a podala informaci o přijímacím řízení do MŠ pro školní rok 2009/2010. Celkem se pro tento školní rok hlásilo 76 dětí. Přijato bylo 34 dětí. z toho bylo přijato 6 předškoláků, 8 čtyřletých dětí z nástupem od 31. 8. 2009 a 20 tříletých dětí, které dosáhnou věku 3 let do 31.8.2009. Nebylo přijato celkem 42 dětí. z toho je 21 dětí, jejichž maminky jsou na mateřské dovolené a pobírají rodičovský příspěvek. Další nepřijatých 21 dětí jsou děti, které dosáhnou věku 3 let až po 1. září 2009, nesplňují tedy věkový limit pro nástup do předškolního zařízení od 1. 9. 2009. z přednesené zprávy vyplývá, že všechny děti, které splňují stanovené parametry, byly do mateřské školy přijaty.

Další dotaz vznesl člen ZO pan Otakar Bednařík. Ptá se, jakým způsobem bude upraven povrch budované cyklostezky „Jantarová stezka“. Také upozornil na uvolněný svah v úseku „U pěti kanálů“ u řeky Svitavy. Podle odpovědi místostarosty Arnošta Huňáře bude povrchová úprava cyklostezky provedena asfaltovou drtí. Uvolněný břeh bude zajištěn, je na to v projektu pamatováno. Pan starosta Ing. Doležal pozval pana Bednaříka k účasti na kontrolních dnech na stavbě cyklostezky.

Dr. Taťána Součková informovala ZO o činnosti Školské rady při Základní škole v Bílovicích nad Svitavou. Provedená inspekce neshledala žádné závady. Školská rada navrhuje, aby strážníci ve školní jídelně měli výběr ze dvou jídel. Předseda školní rady je pan Hron. Předsedkyní Sboru pro občanské záležitosti byla jmenována paní Mgr. Bohuslava Hamáková.

Do diskuze se přihlásil další člen ZO pan Josef Zavadil. K přednesenému rozpočtu měl připomínku, a to aby pro členy zastupitelstva byl rozpočet podrobněji rozčleněn. Jednotlivé paragrafy by měly být rozepsány podle položek, aby byl rozpočet průhledný. Dále požaduje, aby se Rada obce zabývala možnostmi rozšíření internetu mezi občany. Člen finanční komise pan Vozka se zavázal, že připraví podrobný rozpočet jako pracovní materiál pro členy ZO. s informací o podání žádosti na rozšíření dalších programů v kabelové televizi, která byla předána firmě 3c, přispěla paní Olga Uhrová.

Pan Jiří Retek se obrátil na ZO s dotazem, jak bude upravena komunikace Dobrovského nad ulicí Husovou. Odpověděl pan starosta, že je nutno dokončit výkupy soukromých pozemků, které do této komunikace zasahují, a to v části u mostku přes potok Melatín.

Pan Jaroslav Svoboda upozorňuje na špatný stav příjezdné cesty k fotbalovému hřišti a požaduje navedení recyklátu. Také si stěžuje na velmi špatnou slyšitelnost místního rozhlasu u bytových domů na ulici Obřanské. Pan Huňář odpovídá, že recyklát není vhodný, ani není momentálně v obci k dispozici. K otázce místního rozhlasu pan Huňář slíbil, že prověří slyšitelnost místního rozhlasu v různých částech obce.

Další příspěvek přednesl pan Jan Dočkal, který navrhuje rozšíření internetu třeba prostřednictvím firmy UPC Direkt přes kabelovou televizi. Na tuto připomínku mu bylo odpovězeno, že o rozšíření internetu prostřednictvím kabelové televize již bylo jednáno, bohužel nelze pro tento účel kabelovou televizi využít.

Usnesení k bodu 16.

ZO bere na vědomí projednání návrhů, připomínek a podnětů občanů ve smyslu ustanovení §16 odst. 2, písmeno g) zákona o obcích.

Pro Bílovický zpravodaj zpracovala podle zápisu č. 14/2006 - 2010 Olga Uhrová

Informace z jednání Rady obce v období od ledna do května 2009

1. Rada obce (RO) doporučila schválit zařazení 78 800.- Kč pro realizaci akce „Cyklostezka Brno-Obřany – Bílovice nad Svitavou. Jedná se o podíl úroků na tuto stavbu včetně provozních nákladů pro naši obec.
2. RO obdržela zápis z Valné hromady DSO Vodovody a kanalizace Bilovicko. Valnou hromadou bylo schváleno zvýšení poplatku za vodné stočné na částku 54,39 Kč/m³ včetně DPH. Dále bylo schváleno zpracování žádosti o dotaci

na stavbu Intenzifikace čistírny odpadních vod v Bílovicích n.Sv., Byl schválen rozpočet na rok 2009 a plán financování obnovy vodovodů a kanalizací.

3. RO zamítla žádost uživatelů skupinového vodovodu na Hradisko o vyjmutí studny z evidence obecních studní a schválila dlouhodobý pronájem studny.

4. RO se zabývala
 - sestavením kritérií pro přijímání dětí do MŠ
 - výměrou a prodejem pozemků u „nového mostu“
 - členstvím naší obce ve skupině MAS Moravský kras
5. RO odsouhlasila
 - koupi části pozemku na rozšíření cesty na Kozlíkové ul.
 - prodej části pozemku pod garáží pana Kvapilíka na Hradisku

- příspěvky neziskovým organizacím na činnost – TJ Sokol, Český svaz včelařů, OS Žirafa, Kynologický klub, Svaz neslyšících., Svaz postižených civilizačními chorobami, SK Radiosport
- Rozhodnutí o poskytnutí dotace v rámci Integrovaného operačního programu, prioritní osa 2, oblast intervence 2.1 v rámci výzvy č. 02 „eGovernment v obcích – Czech Point“ a pověřila starostu podpisem smlouvy.
- dodavatele bezdrátového rozhlasu firmu Bárek Rozhlasy s.r.o. pro oblast „Mezi cestami“ a uložila starostovi předložit návrh smlouvy
- prodloužení nájemní smlouvy paní Olejníčkové na pronájem nebytových prostor v domě č. 49 v ulici Žižkova do 31.12.2009
- vypracování studie na rozšíření MŠ ve třech variantách včetně rozpočtu
- ukončení smlouvy o pronájmu prostor

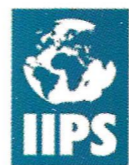
praktického lékaře v Komenského ul. 139 - MUDr. Fajkus přenechá soukromou praxi MUDr. Ivě Benešové

6. RO povoluje na základě par. 23, odst. 3 zák. č. 561/2004 Sb. v platném znění výjimku z počtu dětí v jednotlivých třídách MŠ. Ve dvou třídách bude po 27 dětech, v dalších dvou po 25 a nejmenších dětí bude ve třídě 16. Celková kapacita 120 dětí nebude překročena.

Zpracoval Arnošt Huňář

EVROPSKÝ PARLAMENT

International Institute of Political Science

of Masaryk University
Mezinárodní politologický
ústav Masarykovy
univerzity

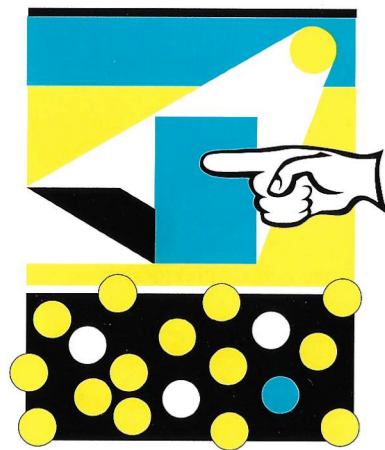
EU HEADLINERS

Evropský parlament je jedinou volenou institucí Evropské unie, a tak i jedním z nástrojů, skrze který mohou občané ovlivnit dění na evropské úrovni. Právě skončilo pětileté funkční období 785 poslancům. Občané všech 27 členských států přímo volili své nové zástupce do Evropského parlamentu. Česká republika má v parlamentu 24 poslanců, kteří zastupují 10 milionů občanů naší země a hájí jejich zájmy mezi zájmy všech 492 milionů Evropanů. Evropský parlament (EP) není zákonodárné těleso. Jeho pravomoci jsou jiné než pravomocí národních parlamentů. EP nemá pravomoc navrhovat zákony, podílí se však na jejich schvalování, může se k nim vyjadřovat a upravovat je. Pravomoc předkládání a navrhování zákonů – tzv. iniciační pravomoc - má Komise, což je těleso složené ze zástupců vlád členských států. Za naši republiku byl členem Komise v uplynulém období Vladimír Špidla. Hlavní funkcí EP je demokratická kontrola zákonodárného procesu a výkoné moci (tj. Komise) – parlament by měl dohlížet na zájmy občanů a jako občané zvolené těleso je jim přímo odpovědný. Velice významnou pravomocí, kde má parlament velké slovo, je schvalování rozpočtu Evropské unie.

Evropský parlament má hned několik sídel. Ve Štrasburku se europoslanci scházejí vždy jeden týden v měsíci na plenárním zasedání, v Bruselu se scházejí jednotlivé výbory, v Lucemburku mají sídlo předsednictvo EP a generální sekretariát. Poslanci v Evroparlamentu nejsou rozděleni podle státní příslušnosti, ale podle příslušnosti politické – podle tzv. frakcí. v rámci jednotlivých frakcí se domlouvají i na linii, kterou budou prosazovat a společně hlasují. K práci europoslance patří hlavně snaha o prosazení zájmů občanů, které reprezentuje. K tomu je potřeba mnohých zákulisních jednání jak s ostatními poslanci z vlastní nebo jiné politické frakce, tak s lobby a ostatními, kteří mají vliv na dění v EU. Zmínila jsem politické frakce. Zjednodušeně by se frakce daly přirovnat k evropským politickým stranám, ale jen zjednodušeně, protože většina europoslanců má svou politickou příslušnost v národní straně. Frakce tedy sdružují stejně smýšlející poslance. v současnosti je v EP 7 politických frakcí a nezařazení poslanci. Nejpočetnější frakce je Evropská lidová strana a evropští demokraté (pravícově a středově orientovaní poslanci - 288 členů), dále Evropští

socialisté (215 členů), Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (101 členů), Unie pro Evropu národů (44 pravícových poslanců, kteří odmítli vstup do nejsilnější strany), Zelení / Evropská svobodná aliance (42 členů), Konfederace evropské sjednocené levice a Severské zelené levice (41 levicově smýšlejících poslanců) a Nezávislost / demokracie (24 členů, sdružení pravícově vyhraněných euroskeptických poslanců). Dále se poslanci sdružují do výborů. Stálých výborů je 20, každý se zabývá určitým odvětvím – např. výbor pro cestovní ruch, hospodářství, rozpočet, mezinárodní obchod, životní prostředí, apod. Mohlo by se zdát, že Evropský parlament je nedůležitou institucí, ale není tomu tak. Jako jediný reprezentuje přímo evropské občany a ti jeho prostřednictvím mohou projevit svůj názor (každý občan má právo zaslat parlamentu podnět k jednání nebo se na něj obrátit s peticí). Proto není jistě moudré jeho význam podceňovat a volby do evropského parlamentu brát jako zbytečné. Evropský parlament s každou další smluvní revizí získává na pravomocích a již teď má nezanedbatelné možnosti ovlivnit chod Evropské unie.

VĚC VEŘEJNÁ

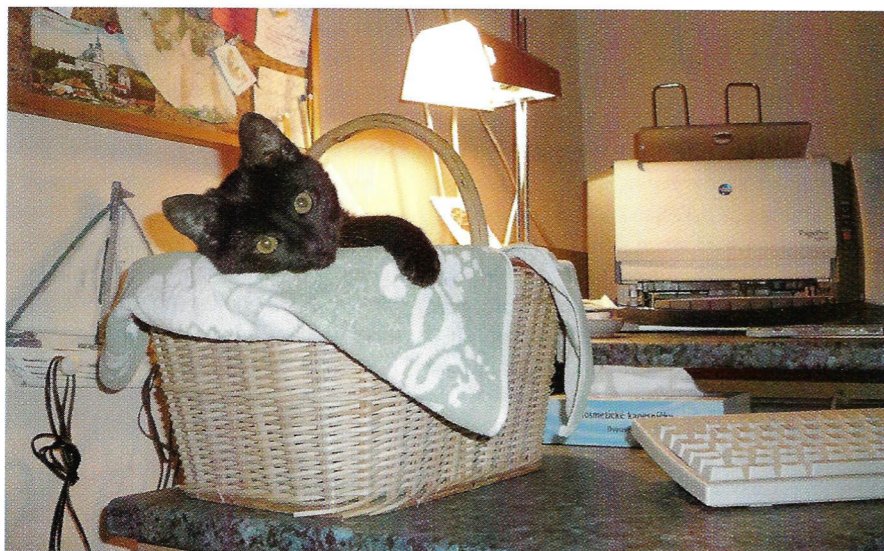
Týden před Štědrým večerem jsme si neplánovaně pořídili kotátko. Uprostřed silnice na ulici Komenského seděla malá černá kočička s bílou minináprsenkou.

Po neúspěšném pátrání, komu by mohla patřit, jsme ji odnesli do bezpečí, domů. Poté, co jsme zjistili, komu patří a paní mne ujistila, že bude ráda, když bude kočička u nás moci zůstat, jsme pořídili krásné věcičky, které byly potřeba: záchodek s klapkou, škrabadlo, hračky, stelivo....

To už nám náš „Luciášek“ přirostl k srdci. Nechali jsme ji odčervit, naočkoval, protřpěla si bolestí po kastraci (to jsme dvě noci nespali), ošetřili jsme ji proti parazitům. Dostávala kvalitní potravu včetně syrového masíčka.

A byla milována. Hravá, milá, umazlená, přítulná. Dokud si nezačala vyžadovat výlety z domu, byla jsem klidná. Potom přece jen chtěla objevovat svět. Doma byla důvěřivá, venku velmi opatrná. Držela se v okolí domu a zahrady - na zavolání. v neděli 3. května jsme ji viděli naposledy. Od té

ŠPATNÁ ZKUŠENOST

doby není k nalezení. Za několik málo dní se kousek od nás ztratila druhá kočička. Podivná náhoda.

Žijí snad mezi námi tací, kteří jsou schopni ublížit malému, bezbrannému stvoření, které sotva začalo žít? Způsobit jinému nemalou finanční škodu a trápení? Strach poříditi si vůbec někdy další milý kočiček? Není to naše první špatná zkušenost, již našeho prvňáka kocourka někdo otrávil hypnotikem, druhé kotě patrně někdo postřílel. Oba byli kastrování a opečovávaní, žádní tuláci. Proč?

„Komu asi mohlo vadit naše oznámení, že Lucku hledáme, že si je 15. května dovolil odstranit z našeho plotu?“

Dagmar Vernerová

<http://www.utulky.estranky.cz/stranka/ztraty-zvirat>

ÚKAZ VYSKAKUJÍCÍCH POKLOPŮ

Občas se stane, že přijde přívalový déšť a ha-siči v Bílovicích mají co dělat. Když se zvedne hladina řeky, některé kanály se rázem ocitnou pod úrovní vody a obsah kanalizace (tedy většinou jen voda z řeky) se valí ven.

Na Husově ulici ale nemusí být zrovna přívalový déšť, stačí obyčejná bouřka či menší slejváček a všechny poklopy kanalizace se zvedají pod nápořem jejího obsahu. Párkrát už se stalo, že obsah přetekl ven a ulici se valila zápachající hmota.

Člověku se chce smát, když zrovna nestojí po kolena v blátě a neobává se, že mu všechno nateče do garáže nebo do domu, nebo se zrovna nemusí brodit s dětmi ke svému pří-bytku (na jádrou hlášku jedné paní z Husovy ulice na toto téma nikdy nezapomenu).

Ale i když zrovna obsah kanalizace zůstane tam, kde má, není vyhráno. Na Husově ulici od zkratky z Polanky zvané „Baldranka“ až

k místu, kde Husovu protíná potok Melatín (a nejen tam), se objeví po dešti vždy spousta písku a kamínků až kamenů. Vše zůstává na vozovce nebo stece do kanalizace, kterou ucpe a máme zaděláno na „krásný“ úkaz vyskakujících poklopů při další bouřce.

Slyšela jsem, že ve zkratce Baldranka, spojující Kollárovu a Husovu, se stala chyba a došlo zde k položení kanalizačního potrubí nestejného průměru - nahoře širší, dole užší. Při kolaudaci o tom zodpovědní pracovníci pomlčeli....

Nejméně jedna politická strana kandidující ve volbách do zastupitelstva obce navrhovala opravu, takže o problému se ví... Jednou se dokonce představitelé obce pokoušeli problém řešit - zatím jen tím, že nechali tuto část kanalizace vyčistit. Toto opatření ale příliš nezabralo. Likvidování spouště po každé bouřce se nezládá, není to nic příjemného a nadávky nepomohou.

Chci věřit, že se na obecním úřadě touto problematikou někdo zabývá.

Vendula Nováková

Inzerce:

Práce na PC. www.internetjob.cz/kov

KALEIDOSKOP

V sobotu 9. května 2009 proběhlo poděkování koledníkům a dobrovolníkům, kteří se zúčastnili Tříkrálové sbírky v roce 2009 ve městě Brně. Akce se tentokrát konala ve spolupráci s Českými drahami, které z brněnského Hlavního nádraží vypravily parní vlak do Lednice. Výletu se zúčastnilo přibližně 480 koledníků.

PODĚKOVÁNÍ TŘÍKRÁLOVÝM KOLEDNÍKŮM 2009

Oblastní charita Brno touto akcí chtěla poděkovat všem dobrovolníkům z farních charit a farností, kteří se do letošní Tříkrálové sbírky zapojili. Děkujeme rovněž Českým drahám, bez jejichž spolupráce a finanční pomoci by toto poděkování nebylo možné uskutečnit. Veškeré informace o Oblastní charitě Brno a jejich projektech najdete na webových stránkách www.brno.caritas.cz.

*Mgr. Pavel Hruban
pastorační asistent v OCH Brno*

NEJEN DĚTI SI MOHOU PŘEČÍST POHÁDKU

Pan Bohumil Hakl z Domu s pečovatelskou službou v Bílovicích n. Sv. napsal řadu pohádek o hastrmanu Plachejtkovi. Budeme Vám je postupně v našem zpravodaji uvádět.

Vo hastrmanu Plachejtkovi

Kdysi dávno, před mnoha lety, byla v Opatovickém rybníku Vyšší odborná škola hastrmanská. Panem řídícím a jediným odborně kvalifikovaným kantorem v ní byl starý, vlastně prastarý hastrman Žabinec, který učil mladé hastrmanské pulce řádnému řemeslu.

No a do téhle školy přišel do učení nedávno vykulený hastrmánek. Byl jako ostatní, lišil se jen tím, že měl moc a moc velké uši. Tak veliké, že i pan učitel Žabinec řekl: „Kluku, ty máš ušiska jako lodní plachty, to až poplujem po vodě, nebudem potřebovat ani vesla.“ Od té doby říkali vodníčkovi Plachetka, později Plachejtka, jak se říká u nás. Když se milý Plachejtka vyučil, znal z paměti všech deset hastrmanských zaříkával - dopředu i dozadu - ovládal všechny druhy vod, dostal vysvědčení a mohl na vandru. Co je to vandru? Jít do světa na zkušenou po vyučení se řemeslu, tak se říkávalo v Čechách. Plachejtka prošel vandrem hezký kus země, ale pořád se nemohl rozhodnout, kde zůstat a zda bude hastrmanem potochným nebo rybníčným. To je totiž pro hastrmana životně důležité, podle toho pak vypadá jeho práce. Hlavní povinností potochného hastrmana je procházet od samého pramene potůčky, potoky, říčky a přítoky jedné řeky a starat se, aby voda v nich lidem neškodila. Čistit dno, aby mohly po řece plout vory, hlídat malé kluky a holky, aby se v řece netopili, když neumějí plavat. Zkrátka hastrman je tu proto, aby hodným pomáhal a ne aby jim škodil, jak si někdo myslí.

Rybníční hastrman se stará, aby v jeho rybníku byli jen zdraví kapříci, aby správně přibírali na váze, aby jich na Vánoce bylo právě dost. Proto dává pozor, aby neškodily štiky, aby se nepřemnožili boleni a okouni. Musí uklízet rákos a likvidovat žabinec, to aby voda zůstávala čistá pro vodní havěť i pro děti.

Plachejtka se musel rozhodnout, kde zakotví.

Co tak plaval od potoka k rybníku, od rybníka strouhou mezi břehy k náhonům, dostal se až pod Novohradské vrchy - a tam - uprostřed luk zrcadlil se ani velký ani malý, jako zapomenutý, rybníček - tak akorát pro něj. Obklopen byl lesy, blízko louka samý květ - kopretiny, slzičky, kohoutci a kominíčky. a vůně puškvorce! Všechno se Plachejtkovi tak líbilo, že se rozhodl rázem - tady začne své vodní dílo. V té opuštěné hastrmanské chalupě pod hrází bude jeho nový domov.

Jak rybník ke svému jménu přišel

Není známo, jestli rybník pod Novohradskými horami, kde se Plachejtka usadil, nesl někdy jméno. Jestliže se v něm začal hastrmánek zařizovat, bylo nutné přemýšlet, jak svůj domov pojmenuje. Na vandru poznal rybníků spoustu - Svět, Nevděk, Tisý, Hejtman, Krčín, Jordán i

Horusický, dokonce žil krátký čas i na Rožmberku, jak ale nazvat ten „Svůj“? a tehdy si vzpomněl, jak dostal od pana učitele Žabince záhlavec za velkou kaňku v sešitě. Vždyť ten jeho rybník je jako ta kaňka uprostřed luk a lesů! „A je to! Můj rybník bude KAŇÁK.“

Když Plachejtka vyřešil jméno pro rybník, dal se do práce. Nejdříve vyspravil a uklidil starou chalupu, pak sedl na hráz a zvažoval co dál. v tichu kolem náhle uslyšel žalostný pís-kot. Ve starém rákosí našel opuštěné mládě - vydrátka. „Jéminkote, co já nynčko s tebou?“ Plachejtka věděl, že mrně potřebuje mlíčko, a to ryby ani žáby nemají. „Tak to se holt nedá nic dělat, musím za lidmi.“ Plachejtka strčil malého vydrátka pod kabát, řádně namočil šos a vydal se potokem dolů. Nemusel daleko, za zátočinou uslyšel klepat mlýn. Popošel kousek a už vidí - takový poctivý starý klepáč. Mlýn

zrovna jako z pohádky. Plachejtka se přišoural k domu, opatrně nakoukl do světnice. Zrovna tam panímáma chystala jídlo pro chasu. Plachejtka zaklepal na okenici a když mlynářka vyhlédla ven, Plachejtka se uklonil a honem se představoval: „Prosím pěkně, já jsem nový vodnický panáček, tam z horního rybníka nad vámi, říkají mi Plachejtka. Já bych vás rád poprosil o trochu mléka pro tady toho malého“ a vytáhl zpod kabátku vydrátka.

„I toto jsou mi věci! No, pojdte dál, přeci nebudete stát venku, zvala mlynářka. To bude mít pantáta radost, že zas bude za mlýnem pořádný hastrman. Byl tady na rybníku před vámi nějaký Žoužel, před časem se odstěhoval k deři až někam k Hamburku.“ Mezi řečí dala panímáma do misky mléko vydrátka a poslala Plachejtka za mlynářem do šalandy, ať se seznámí s ním i s mlynářskou chasou. Jak pan otec uviděl vodníka, vyskočil, chytil Plachejtka do náručí a halekal: „Tak tě tady vítám ty kluku hastrmanská! Jak na tebe koukám, budeme spolu dobře vycházet“ a už ho seznamoval se vši chasou, se stárkem, mládkem i práškem. Plachejtka slíbil, že přijde někdy pobejt, vzal od panímámy vydrátka, do konvičky pro malého mléko, k tomu pár buchec na cestu, poděkoval a hajdy domů.

Když se ocitl na hrázi, rozhlédl se do kraje a uvědomil si, že teď sem skutečně patří. Uložil spícího vydrátka do vyčištěné nory vedle chaloupky, snědl poslední buchtu od paní mlynářky a začal přemýšlet, co všechno musí udělat, aby rybník Kaňák byl tím nejpěknějším v širém okolí. a usnul.

Co se mu zdálo? o tom až příště.

ŽIJÍ MEZI NÁMI...

Zajímavou bílovickou osobností je další z oboru hudby, dlouholetý člen úspěšného hudebního tělesa, které několikrát během své padesátileté existence měnilo název a dnes nese název Filharmonie Brno.

Bohumír Strnad se narodil v malé vesničce Lichkov v okrese Ústí nad Orlicí, na rozmezí tří území - Čech, Moravy a Slezska, kde strávil své dětství. Celá rodina byla kulturně a hudebně založená a malý Bohumír začal hrát na housle. První čtyři roky byl jeho učitelem otec. Od šesté třídy začal chodit do Lidové školy umění v Králíkách a v osmé třídě podal přihlášku na konzervatoř do Brna, kde byl přijat. v rámci vojenské služby byl jako hudebník členem Vojenského uměleckého sboru, který jezdil po celé Československé republice hrát do vojenských útvarů a na různé další koncerty. Po vojenské službě nastoupil do tehdejší Státní filharmonie Brno, dne 3.3.2009 tomu bylo již 33 let. Je ženatý, manželka Ludmila je rentgenovou laborantkou, mají dvě dospělé dcery. s Filharmonii Brno jezdí i na zahraniční turné po celém světě. Hraje také v různých komorních seskupeních. v Bílovicích bydlí už 28 let.

Pana Strnada jsme navštívily doma a z povídání o tom, jak se jeho umělecká dráha vyvíjela jsme si zaznamenaly následující odpovědi na naše otázky.

Kolik vám bylo let, když jste začal hrát na housle?

Začal jsem hrát ve druhé třídě a 4 roky mě učil táta, abych nemusel dojíždět.

Měl jste od začátku o hru na housle zájem, nebo to byla spíše vůle rodičů?

Táta byl řídící učitel, hrál na housle a na klavír. v rodině se vždycky na něco hrálo a já si vybral housle. Sestry taky hrály - obě na klavír. Se starší sestrou jsme vystupovali jako kulturní vložka na všech schůzích, plesech, zábavách - otec jako ředitel školy v malé dědině musel být u všeho. Ale i na rodinných sešlostech se hrálo a zpívalo. Učitelé, učitelky i ostatní lidé z vesnice chodili jeden večer v týdnu zpívat do školy, existoval kostelní sbor, hrálo se divadlo... Měli jsme školní byt a nad kuchyní byla sborovna. Otec slyšel, jak hraju, musel jsem hrát před tím,

ROZHOVOR S BOHUMÍREM STRNADEM

Pořád jsou skladby, které jsem v životě nehrál

Jste členem Státní filharmonie Brno, která je úspěšným hudebním orchestrem.

Existuje v takovém orchestru nějaký profesní postup?

Profesní postup jako takový neexistuje - mladí si sednou dozadu a jsou na listině napsáni úplně dole. Jak se obměňují generace a staří odcházejí, tak se v seznamu postupuje dopředu. Já jsem hrál nejprve ve skupině prvních houslí (v primu). Pak byl vypsan konkurz do sekundu, já se přihlásil a od té doby dělám vedoucího skupiny druhých houslí. Mám pocit, že teď můžu něco ovlivnit. Primové party mi nechybí, při hraní mimo filharmonii se k nim většinou vracím.

Co to znamená, když někdo hraje „druhé housle“?

Je to výraz, který se používá spíše jako pejorativní, ale v hudbě je to tak, že druhé housle jsou podpůrná složka pro první housle, které hrají melodii. Aby první

housle vynikly, potřebují podporu. Hráči druhých houslí si musí uvědomit, kde mají zabrat a kde se upozadit, aby se hudba stala plastickou.

Kolik členů má Filharmonie Brno?

Hudebníků je celkem 108, ale počet na koncertech kolísá podle toho, co se hraje a na jak velkém podiu...

Jak často zkoušíte?

V sezóně - tedy asi od října do začátku května - kdy probíhají abonentní cykly, se zkouší od pondělka do čtvrtka, a pak jsou koncerty. Zkoušíme každý den. Nové skladby cvičí každý sám doma, pak cvičíme společně. Na některé skladby není potřeba příliš zkoušet, např. Dvořákovu Novosvětskou nebo Smetanovu Mou vlast každý umí. Ale jsou skladby, které hudebníci už dlouho dopředu cvičí a při každé repríze si je musí osvěžit. Je zajímavé, že i po těch letech existují skladby, které jsem nikdy nehrál.

Filharmonie Brno jezdí často na zahraniční turné. Jaké zážitky si přinášíte z těchto cest? Bylo některé turné takové, že předčilo všechna ostatní?

Když jsme byli poprvé v Japonsku, bylo to před 25 lety, tak to byl výjimečný zážitek. Všechno bylo jiné než u nás - jiná kultura, obrovská města, množství lidí, jiný způsob cestování - jezdí se tam vlevo, jiný způsob stolování, specifické jídlo. Příští už to bylo stejné, už jsme to znali. Velkolepá byla Toyota Tour 2004, na kterou jsme pro tento rok vyhráli konkurz z 15 přihlášených orchestrů z celého světa. Cestovali jsme

po Asijských státech a hráli jsme v 6 hlavních městech - Singapur, Taipei, Saigon, Soul, Hong-Kong, Manila. Příprava na toto turné trvala jeden a třičtvrtě roku. v Taipei na Tajvanu byl koncertní sál zcela naplněn, to znamenalo 2 600 lidí. Ten potlesk po zahrané Novosvětské symfonii je nezapomenutelný.

Zúčastnila se s Vámi některé z těchto cest do zahraničí také Vaše žena?

S Filharmonii partneři hudebníků nejezdí na zahraniční umělecké zájezdy. Moje žena se mnou byla v Palermu se souborem Čeští komorní sólisté, ve kterém také hraji. Jezdilo se po celé Sicílii, denně byl koncert.

Jablko nepadlo daleko od stromu, Vaše dcera Lenka je také houslistkou, jistě z toho máte radost. Účinkujete někdy spolu?

Mám radost a také z toho, že roky přípravy na toto povolání v ní nevyvolávaly takovou nechuť, jako tehdy ve mně. Tím, že někdy potřebuji stav hudebníků doplnit pro nemoc či mateřskou dovolenou některé hráčky, mohu si vybrat náhradníka - takže někdy hrajeme spolu. Např. loni jsme spolu hráli na zahajovacím koncertě Pražského jara. Byli jsme spolu i v Jižní Americe se souborem Čeští komorní sólisté. Není to však zcela jednoduché, protože Lenka dnes už má své zaměstnání, takže s námi nemůže hrát kdykoliv.

Zdědila něco z Vašeho talentu i druhá dcera Gabriela?

Obě holky jako malé začaly hrát na housle a pak na klavír, ale Gábinu to příliš nezaujalo. Zdědila spíše vloh vytvárně po mém tátovi.

Máte nějaké koníčky kromě hudby?

Dá se to vyjádřit jednoduše - dům, dílna, zahrada. s manželkou chodíme rádi na vycházky do přírody, sám často jezdím do přírody na kole.

Jak se Vám v Bílovicích bydlí?

Jsem zde rád - je tady krásně, ideální místo blízko města.

Co se Vám v Bílovicích nelíbí? Co byste navrhoval změnit?

Nelíbí se mi problém periferií velkých měst, obec se zatím nedokázala přizpůsobit velkému nárůstu lidí. Kolem osmé hodiny jezdí jedno auto za druhým, řidiči nedodrží předepsanou rychlost, uvítal bych více přechodů. Naše ulice, kterou dnes projíždí množství aut, je stejně prašná jako tehdy, když jsme se nastěhovali. Jenomže tehdy projela dvě auta za půl dne, teď tudy projíždí všichni, kterým se nechce projíždět střed obce. Tyto věci se mi nelíbí, rád bych se dočkal změny k lepšímu.

Poděkovaly jsme panu Strnadovi za příjemné povídání a za čas, který nám věnoval.

Plaly se: Olga Uhrová a Vendula Nováková

Z HISTORIE

HLÁSÍME SE K ODKAZU UČITELE JOSEFA KOZLÍKA, OD JEHOŽ ÚMRTÍ UPLYNULO LETOS KONCEM DUBNA 85 LET

Mladý Josef Kozlík (nar. 1862) vystudoval brněnský učitelský ústav a v hudbě byl žákem Leoše Janáčka.

V Bílovicích učiteloval v letech 1892 až 1900, roku 1919 se do Bílovic vrátil a zde působil na škole do roku 1923, kdy byl kvůli vážnému zdravotnímu stavu pensionován.

Učitelem byl zkušeným, iniciativním a vážným, vyžadoval kázeň a pořádek, byl velmi přísný.

Byl spoluzakladatelem a jednatelem Dobrovolného sboru hasičů v Bílovicích v roce 1893 a také prvním starostou bílovického Sokola, který pomáhal zakládat v roce 1894.

Věnoval se také činnosti osvětové, mimo jiné v roce 1898 zorganizoval národní pouť z Bílovic do Hodslavic, rodiště Františka Palackého. Všude kde působil, zakládal čtenářské besedy, mnohde řídil pěvecké kroužky, byl sbormistrem.

Ve škole učil i pěstování ovocných stromů a štěpařství. Propagoval a vyučoval ovocnářství a zakládal ovocnářské a včelařské spolky, organizoval výstavy a zveleboval ladem ležící pozemky - v roce 1898 na bílovické Polance, později také v Omicích a v Bystrci.

Od roku 1923 byl docentem včelařství na Vysoké škole zemědělské, expertem včelařství pro Slovensko a redigoval časopis Včela moravská.

Josef Kozlík četně publikoval a také komponoval. z jeho literárních prací byly vydány: Kuchyňská zelenina, Pěstování stromů ovocného, Stručný popis hejtmanství Brněnského, Učitel pořadatel slavností a výstavek stromových, květinových a ovocnářských, Učitel včelařem, Výletní místo Bílovice u Brna, Základy umění ovocnářského a Zvelebujeme sady ovocné a dobře zužitkujeme plody jejich.

Z hudebních prací vyšly tiskem: Nový zpěvník z národních a vlasteneckých písní a dalších šest prací. v rukopise zůstala další jeho díla s textem i beze slov pod názvem: Má práce hudební. v jeho pozůstalosti byly objeveny i zápisy některých prací Leoše Janáčka, do té doby neznámé.

S učiteli Josefem Teperou, Josefem Pokorou a Teperovým zetěm Janem Florou usiloval o změnu zastaralého způsobu života v zaostalé obci a nebyla to práce snadná.

Onemocněl cukrovkou, oslepl a 29. dubna 1924 zemřel v Bílovicích a je pochován na místním hřbitově.

Josef Kozlík se svojí dlouholetou, obětavou a záslužnou prací zapsal natrvalo do dějin naší obce. Jako připomínka je jeho jménem nazvána jedna z bílovických ulic.

(Podklady k článku o činnosti J. Kozlíka byly použity z Bílovického zpravodaje z roku 1989)

Mgr. Dagmar Pečenková

OHLEDNUTÍ ZA MINULOSTÍ

Moje učitelké začátky na Základní škole v Bílovicích nad Svitavou

Člověku dělá dobře, když si na něho občas někdo v dobrém vzpomene. Učitele pak zvláště potěší, když si na něho po letech vzpomenu jeho bývalí žáci, které kdysi učil, zvou ho na abiturientské srazy, posílají mu příležitostné pozdravy, případně přání k narozeninám. Tyto projevy úcty mě vždy mile překvapily a potěšily, a lze je pak chápat i jako odměnu za mou práci. Děkuji srdečně.

V loňském roce jsem byl pozván na jubilejní sraz pětadesátníků – bývalých mých žáků, kteří před padesáti lety ukončili povinnou školní docházku. s paní učitelkou Slávkou Tomášovou (která nedávno oslavila svoje poženané dvaadvadesátiny!) jsme již jejich posledními učiteli. Většinu těchto žáků, dnes již ve věku dědečků a babiček, jsem tehdy vyučoval v 8. ročníku a v JUKU – jednoročním učebním kursu. v dnešní terminologii by se dalo říci v 9. třídě. Tenkrát v systému základního školství byla po nějakou dobu zavedena osmiletá školní docházka – osmiletka, zakončená závěrečnými zkouškami před komisí. Žáci skládali takové „malé maturitky“, jak je mnozí nazývali. Většina absolventů pak odcházela do učebních oborů, nebo dále studovat na střední odborné škole, případně na jedenáctiletky, což byl typ školy zavedený místo dřívějších gymnázií. Někteří žáci však po ukončení osmiletky pokračovali dále v docházce na základní škole, tedy ve zmíněném JUKU. Tato nesmyslná reforma v tehdejší školství se naštěstí brzy vrátila do normálních kolejí k povinné devítileté školní docházce...

DOVOLTE MI PO TĚCH DLOUHÝCH LETECH PÁR VZPOMÍNEK NA TEHDEJŠÍ DOBU...

Na bílovickou školu jsem byl přeložen z břevlaského okresu, kde jsem vyučoval na základní škole ve Velkých Pavlovicích. Tak z kraje vína a merunek jsem se dostal do básníkem opěvaného kraje lesů, vod a strání... Do Bílovic jsem nastupoval velice rád a těšil se, že budu učit na druhém stupni základní školy a to především přírodovědné předměty – chemii, fyziku, případně biologii; předměty mé budoucí aprobace, kterou jsem právě dokončoval v dálkovém studiu na Pedagogické a následně pak na Přírodovědecké fakultě v Brně. Rozšiřoval jsem si tak svoji učitelskou kvalifikaci.

NEZNAL JSEM SOUVISLOSTI

Při nástupu na bílovickou školu jsem neznal souvislosti personálních změn v učitelském sboru – nastoupili čtyři noví učitelé – a že tato obměna má příčinu v tom, že žáci jedné osmičky (8. třídy) „hrubě poškodili“ dobrou pověst bílovické školy. Tito žáci totiž vyzdobili školní nástěnkou k oslavě narozenin T. G. Masaryka. v padesátých letech minulého století, v době tvrdé normalizace a násilných ideologických přeměn v myšlení lidí, byl tento čin chá-

pan nadřízenými orgány jako velký ideologický a politický přestupek. Odbor školství okresu Brno-venkov z této, vcelku malicherné události, udělal velký „monstrproces“ pro výstrahu ostatním školám v okrese. Po prošetření tohoto „incidentu“ okresním stranickým výborem a odborem školství následovaly pak na bílovické škole ony velké personální změny: Ředitel Antonín Koudela byl z ředitelské funkce odvolán a ze školy muselo odejít několik učitelů, navíc u žáků velice oblíbených, kteří měli být údajně iniciátory tohoto případu. Byli přeloženi na jiné školy a někteří dokonce předčasně penzionováni. Na bílovickou školu nastoupili noví učitelé a já jsem byl tehdy mezi nimi. Musím dodat, že v této souvislosti nepatřily moje učitelké začátky v bílovické škole zrovna k těm nejpříjemnějším zážitkům. Vedením školy jsem byl pověřen třídnicím ve zmíněném JUKU, jehož žáci v osmé třídě nástěnkou k oslavě T. G. Masaryka připravili. Jen jsem zaslechl od ředitele: „Je mladý, on si s nimi poradí“... Zpočátku jsem nevěděl s kým a s čím si mám poradit. To jsem zjistil až později. Žáci JUKU mne, jako jejich nového třídního učitele, přijímali nedůvěřivě a mnozí se domnívali a podezírali, že na odchodu jejich bývalých a oblíbených učitelů nesu vinu já. Nějakou dobu toto napětí mezi mnou a žáky trvalo, než jsem si je získal. Nakonec se vše vyřešilo a dobře dopadlo. Zvykli jsme si na sebe a problém nevraživosti poměrně brzy vyzněl do ztracena. Musím konstatovat, že to byli velmi dobří žáci a dodnes na ně vzpomínám. v závěru školního roku jsme pak společně podnikli několikadenní „puťák“ Českomoravskou vysočinou. Myslím, že mnozí na zážitky z tohoto výletu dodnes vzpomínají.

NA ŠKOLU V BÍLOVICÍCH RÁD VZPOMÍNÁM

Na škole v Bílovicích jsem byl přátelsky přijat nově jmenovaným ředitelem Františkem Pernicou a skvěle přivítán ostatními členy učitelského sboru, kteří mladického učitele ochotně přijali do svého kolektivu. Na dobu mého působení na Základní škole v Bílovicích nad Svitavou, na žáky, kolegy učitele a vůbec na atmosféru tehdejší doby (i když nebyla pro učitele lehká), velice rád a často vzpomínám. Musím přiznat, že Bílovice mně opravdu přirostly k srdci. s mnoha žáky jsem dodnes v úzkém korespondenčním i osobním kontaktu. Pod vedením ředitele Františka Pernici se nový kolektiv učitelů brzy stmelil a v pedagogické práci vykazoval velmi dobré výsledky. Považuji moje učitelské působení na bílovické škole za jeden z neproduktivnějších úseků mého kantorského života. Dokončil jsem dálkové studium a získal kvalifikaci pro výuku na středních školách a gymnáziích. Jistě to bylo i pod vlivem mých spolupracovníků. Musím dodat, že jsem tehdy měl opravdu dobré kolegy učitele a v mnohém pro mne vzorem. Velice rád na ně

vzpomínám. Nebudu všechny jmenovat, ale jako první se mi vždy vybavují kolegové: František Pernica, Marie Loulová, paní učitelka Tomášová, nejstarší členka učitelského sboru dobrosrdečná paní učitelka Terezie Hasilová, a další výborní učitelé Vodák, Bartoš, Zámečníček, z prvního stupně pak paní učitelka Stehnová, Nerudová, pan učitel Hrabálek a další. Rád vzpomínám na babického „samorosta“ Miroslava Šmerdu, vynikajícího učitele matematiky, s hlubokými matematickými vědomostmi, za kterým chodili na konzultace mnozí vysokoškolští studenti. Po nějakou dobu byl zástupcem ředitele školy a řadu let působil v okresním pedagogickém sboru, kde vykonával funkci metodika matematiky. Nakonec nemožu ještě nevzpomenout i na vtipného a rozšafného pana faráře P. Vojtěcha Hebelku, který tehdy ještě docházel do školy na výuku nepovinného náboženství a vždy nás srdečně pobavil.

ZÁVĚR MÉHO NOSTALGICKÉHO VZPOMÍNÁNÍ

Musím dodat, že náš rodinný život v Bílovicích patřil k těm nejpěknějším a pro mladou začínající rodinu k těm nejšťastnějším. v té době se nám právě narodila dcera Maruška. Bydleli jsme tehdy u Brázdů, v uličce za kovárnu (Poděbradova). Babička Brázdová, se k nám chovála velice přívětivě, až mateřsky. Podobně také starý pan Brázda, s nímž jsem si dobře rozuměl, byl příjemný „pan domácí“. Bývalý hradlař na dráze, tehdy již důchodce, veselá kopa, samá legrace a vtip a znalec kdejakých „lechťivých“ místních klípků, nejrůznějších průpovědek a vzpomínek na dřívější časy, jimiž nás často obveseloval až ho babička Brázdová musela často napomínat... Ona zase ráda vzpomínala na Rudolfa Těsnohlídka, S. K. Neumanna a jeho ženu Boženu, která po odchodu S.K. Neumanna do Prahy nadále žila v Bílovicích a na řadu dalších kulturních osobností, kteří v Bílovicích žili, nebo do Bílovic dojížděli a ráda nám o nich vyprávěla. Mimo jiné byl starý pan Brázda velkým rybářem a tuším, že tehdy zastával i nějakou významnou funkci v rybářském spolku. Občas jsem si ho dobíral, když dobře vyzbrojen rybářským náčiním odcházel na Svitavu lovit ryby, zdálo se mi něco nezapomněl. Myslel jsem tím na starý vtip s mýdlem a ručníkem... U Brázdů jsme se cítili jako doma... Bohužel malý, navíc vlhký byt mladé rodině s malým dítětem nevyhovoval. Žádali jsme tehdejší MNV o přidělení nového bytu a brzy nato jsme se přestěhovali do podkrovního bytu k paní Bertě Švábenské, poblíž kostela. Později se nám naskytla možnost přestěhovat se na Ořešín, do mého rodiště, kde jsme si s pomocí obou našich rodičů pořídili rodinný domek. Tím se naše bytové problémy konečně uspokojivě vyřešily.

I když dávno v Bílovicích nepůsobím, jsem o bílovických poměrech vcelku dobře infor-

mován. Jednak prostřednictvím Bílovického zpravodaje a častým kontaktem s některými bývalými žáky. Na náš pětiletý pobyt v Bílovicích s manželkou často vzpomínáme a vybavují se nám přitom krásné okamžiky našeho mládí... Dodnes ráda vzpomíná na doby, kdy jezdila s kočárkem na „Dloužku“ kolem Svitavy, za sokolovnu k bílovické Myslivně lišky Bystroušky, nebo dokonce až k Ressleru pomníku na Hádech.... Tedy naše dcera, dnes již také babička, svoje nejtěžší mládí prožila jako občanka Bílovic.

PRÁNI PRO VÁS

Dost nostalgického vzpomínání... Milí přátelé, bývalí žáci, na závěr mi dovolu, abych Vám poděkoval za upřímné blahopřání k mým jednaosmdesátinám, za pozvání na vaše srazy, jichž jsem se vždy rád zúčastňoval. Podobně i já vám všem přeji především hodně a hodně zdraví, což je to nejdůležitější a ničím nenahraditelné. Přeji Vám dobrou pohodu, radost ze života, uznání za vaši dosavadní práci (to člověka zvláště potěší) a řadu optimismu do dalších let. Nezapomínejte, že veselá mysl je půl zdraví. Tak dělejte pro to všechno! Jistě každý má své problémy, bohužel někdo větší, jiný menší, ale tak to již v životě chodí... Snažte se všechny nepříjemnosti a trable překonávat co možná nejúspěšněji, s přehledem a nad věcí.

Váš bývalý učitel
František Tonar

PRO VÁŠ ÚSMĚV:

Jeden policajt říká druhému: „Poslouchej, už se nebudou vyprávět vtipy o jednoduchých policajtech, ale o doktorech! No, představ si, doktor mi zjišťoval otcovství dítěte a krev mi bral z prstu ...“

Zloděj přepadne banku. v ruce drží odjištěný granát. Poté se objeví policajt, vytáhne pistoli a zakřičí: „Odhodte zbraň!“

Mladý pilot přistává poprvé v noci letadlem a místo obvyklého hlášení kontrolní věži jen frajersky řekne do vysíláčky: „Hádej, kdo?“ Pracovník na kontrolní věži se nedá rozhodit, zhasne mu světila na přistávací dráze a také mu frajersky řekne: „Hádej, kde?“

Citát:
Kapka lásky je víc než oceán vůle a rozumu.
Blaise Pascal

TIP NA VÝLET

Druhý výlet

Bílovice – Adamov – Máchův pomník – Býčí skála – Adamov – Bílovice

Z Bílovic pojedeme vlakem do stanice Adamov-zastávka a půjdeme po žluté turistické značce asi 4 km k Máchovu pomníku. Potom můžeme pokračovat dál po žluté značce k Býčí skále – asi 2 km a pak zpět do Adamova k vlaku – asi 4 km.

Přeji vám k tomu dobrou náladu.

Vydáte-li se na tyto výlety, nemine vás spokojenost z vnímání prostředí lesů a krásných přírodních scenérií.

Turistice zdar!

Dušan Lázníček st.

SPORT

CVIČENÍ SI ZPESTŘUJEME VÝLETY NA KOLECH

Kdo? Ženy z TJ Sokol Bílovice nad Svitavou

Senoradský mlýn, který je pěkně opraven, na rozdíl od mlýna Ketkovského, do kterého jsem v mládí jezdila na dovolenou ke strýci. Byl jeho majitelem, a také maloval hezké obrazy. Tento mlýn je dnes bohužel ve špatném stavu, protože několik současných majitelů se nemůže dohodnout jak s mlýnem naložit. To jsme se dozvěděly od místního občana.

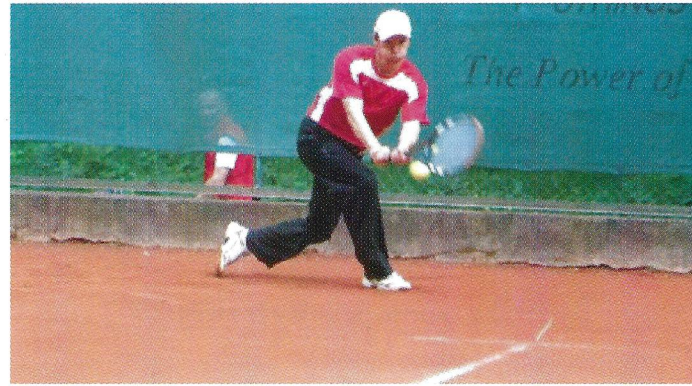
Zajely jsme se podívat na Mohelnskou step, Babylonskou rozhlednu a Dalešickou přehradu. Nezapomněly jsme navštívit pivovar, kde se natáčel film Postřiziny, a údolí řeky Chvojnice.

Každý rok v květnu jezdíme na 4 denní výlety na kolech a vyhledáváme pěkná místa na Moravě. Vždy se někde ubytujeme a podnikáme výlety do okolí. Minulý rok se naším cílem stal Mušov, letos jsme si chtěly projet okolí řeky Oslavy a Jihlavy. v počtu osmi jsme jely vlakem z Bílovic do Oslavan a odtud jsme pokračovaly na kolech. Ubytování zajistila přes Internet Jarka Polášková a to v Senoradech v privátu u Hošků. Součástí tohoto ubytování byl bazén, vířivá vana, posezení u krbu, vinný sklípek, ohniště na zahradě s vyhlídkou do údolí a příjemná paní majitelka. Projely jsme okolí Oslavy, podívaly jsme se na

Počasí nám přálo, výlet se nám moc líbil, ale čas bohužel rychle uběhl a my jsme se musely vrátit domů. Už teď se těšíme na příští rok.

Libuše Šenková
Tel. 737 585 990

TENISTÉ JEDOU NA POSTUP

V prvním letošním mistrovském utkání krajského přeboru IV. třídy čekalo na ambicemi nabitý tým Bílovic domácí mužstvo Sokol Rudice „A“, které v uplynulém ročníku soutěže skončilo na 2. místě. Bílovičtí tenisté však nepodcenili zimní přípravu a do utkání se pustili bez respektu. Na pověstné větrné hůrce v Rudicích, kde tentokrát nefoukalo, předváděli všichni hráči Bílovic velmi kvalitní tenis a přesvědčivě zvítězili 8:1.

PŘÍPRAVY NA 10. ŽÁKOVSKÉ MISTROVSTVÍ EVROPY A MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽ 4 DAYS ARDF V RÁDIOVÉM ORIENTAČNÍM BĚHU VRCHOLÍ!

Regionální tisk v Telči označil MEŽ v Řásné za největší sportovní událost roku. Bílovičtí závodníci kralovali na mezinárodní soutěži v ROB O-SPORT CUP.

Vašek Polák

Nejen mezi organizátory MEŽ, ale i mezi bílovickými závodníky žákovských kategorií je znát stoupající nervozitu a zvýšené úsilí. Na ME je zatím přihlášeno 120 účastníků z 13 zemí, což je historický rekord. Konec června se nezadržitelně blíží a stále ještě není definitivně rozhodnuto, kdo bude reprezentovat Českou republiku v této vrcholné soutěži. Zbývá jedna soutěž zařazená do Národního žebříčku (Teplice 13.–14. 5. 2009) a nominační soustředění přípravky české státní reprezentace.

Z SK Radiosport se o místo v reprezentačním družstvu ucházejí Veronika Fráňová, Martina Dvořáková, Edie Martins, Vašek Polák a Jakub Šrom.

Detailní informace o přípravě a průběhu ME (seznamy přihlášených, fotogalerie, online výsledky a další) najdete na stránkách www.eyac09.com.

Jarní soustředění oddílu proběhlo ve dnech 30. 4.–2. 5. 2009 v Ruprechtově, naší oblíbené závodní lokalitě. Kuchyni vládl už tradičně pan Milan Vlček za vydatné pomoci Lenky Žáčkové. Počasí vyšlo jako na objednávku, atmosféra celého soustředění byla doslova i obrazně zalitá sluncem.

Závodníci byli rozděleni do několika kategorií podle věku a výkonnosti - od nejmladších (Dominik Šrom, Martin Priessnitz, Majda Žáčková, Vilík Hrubý) přes početnou kategorii 10-13 letých (Honzik Priessnitz, Matěj Žáček, Kačka Bžatková, Bertík Polák, Vítek Dvořák a další) po 13-15 leté zkušené borce (Vašek Polák, Kuba Šrom, Vašek Hrubý, Tomáš Soukenik, Edie Martins a další).

Samostatnou skupinu tvořily tzv. pídalky, dnes už odrostlé juniorky (Míša Marečková, Ája Moučková, Vlasta Podešvová). Bez jejich pomoci si trénování nejmladších závodníků ani nedovedu představit.

Každý večer se všechny děti těšily na zábavné hry Lucky Procházkové a Pavly Haž-

Po týdenní odmlce Bílovice hostily mužstvo ASK Lipůvka „B“. Na horké půdě v Bílovicích, odkud se snadno body nevozí, bylo od prvních míčů jasné, kdo si bude připisovat další body do tabulky. Jednoznačný výsledek utkání 8:1 pro domácí Bílovice znamená vedoucí příčku v tabulce a impozantní skóre 16:2. v součtu si body z obou utkání připsali Olda Volejník 2,5, Luboš Taranza ml. 3, Petr Marvan 2, Filip Štěrbaček 3, Petr Opletal ml. 0,5, Aneta Bubeníčková 2,5, Eliška Opletalová 0,5 a Daniela Peclová 1 b. Ve 3. kole soutěže si tým Bílovic při utkání ve Velkých Opatovicích nic jiného než výhru nepřipouští.

V sobotu 6.6. v tenisovém areálu za sokolovnou se hráli kandidáti na postup Bílovice a TK Kunštát mistrovské utkání, zprávu o výsledku jsme bohužel do uzávěrky tohoto čísla zpravodaje nestihli dodat.

Kdo se zajímá o dění a výsledky tenisového oddílu TJ Sokol Bílovice nad Svitavou, může navštívit nové webové stránky oddílu na adrese www.binastenis.estranky.cz. Naleznete zde nejen výsledky, ale také fotogalerii, soupisku mužstva, diskusní fórum a další zajímavosti.

Petr Marvan

mukové. Starší závodníci zase pořádali fotbalové turnaje pod vedením odborníka na slovo vzatého Steva Chalka, trenéra bílovického fotbalového týmu.

Ve dnech 8.–10. 5. 2009 se uskutečnila ve Vizovicích nedaleko Zlína soutěž O-SPORT CUP, zahrnující Mezinárodní Mistrovství ČR na krátké trati a Mezinárodní mistrovskou soutěž 1. stupně v ROB. Náš oddíl se zúčastnil ve velmi početné sestavě a domů jsme odjžděli obtíženi mnohými medailemi.

Zlato si domů odváželi Ája Moučková a Matěj Žáček z krátké trati, Vojta Bžatek ze závodu v pásmu 144 MHz a Bertík Polák ze závodu v pásmu 3,5 MHz. Stříbrné medaile se skvěly na hrudích Vojty Bžatka a Edieho Martine z krátké trati, Bertík Polák zabojoval na dvoumetru a Kačka Bžatková s Matějem Žáčkem na osmdesátce. Bronzových medailí jsme přivezli domů nepočítaně. Za všechny aspoň 3. místo Vaška Poláka v sobotním závodě v pásmu 144 MHz.

Informace o činnosti oddílu rádiového orientačního běhu SK RADIOSPORT Bílovice nad Svitavou najdete na oddílové stránce www.foxtimes.ic.cz.

Iva Marečková